

Poročilo medijskih objav

Pripravljeno: **25.07.2025**

Pojavnost:

Ključne besede v poročilu:

STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE	5
GRADNJA STANOVANJ	2
NAJEMNA STANOVANJA	6
STANOVANJSKI ZAKON	3
STANOVANJSKA GRADNJA	1

Pregled objav

24. 07. 2025	Rogaške novice	Stran/Termin: 22	SLOVENIJA
Naslov:	Rogaška Slatina je infrastrukturno in hortikulturno urejeno mesto, gre za mimo, zeleno in varno okolje		
Vsebina:	MAG. BRANKO KIDRIČ, ŽUPAN OBČINE ROGAŠKA SLATINA		
Avtor:			
Žanr:	INTERVJU		
Gesla:	STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, GRADNJA STANOVANJ		
24. 07. 2025	Naš čas	Stran/Termin: 4	SLOVENIJA
Naslov:	Država zaostruje pravila in nadzor nad najemodajalci		
Vsebina:	Evidenca trga nepremičnin dokaj kvalitetna, evidentiranje najemnih poslov pa ni primerno zaživel		
Avtor:	Ž. F.		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	NAJEMNA STANOVANJA		
25. 07. 2025	Mladina	Stran/Termin: 12	SLOVENIJA
Naslov:	Izredna zamenjava stanovanja		
Vsebina:	Zakaj ni uzakonjena predlagana rešitev za žrtve nasilja.		
Avtor:	Monika Weiss		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	NAJEMNA STANOVANJA, STANOVANJSKI ZAKON		
25. 07. 2025	Mladina	Stran/Termin: 32	SLOVENIJA
Naslov:	Simon Maljevac, minister za solidarno prihodnost		
Vsebina:	»Postavili smo nov steber socialne države«		
Avtor:	Luka Volk		
Žanr:	INTERVJU		
Gesla:	STANOVANJSKI ZAKON		
25. 07. 2025	Večer	Stran/Termin: 4	SLOVENIJA
Naslov:	Dunaj gradi za vse, Slovenija bi mu rada sledila		
Vsebina:	Medtem ko številna evropska mesta izgubljajo nadzor nad najemnim trgom, Dunaj ostaja simbol stanovanjske stabilnosti. Njegov model je zdaj vzbudil pozornost tudi v Sloveniji, kjer se prvič po osamosvojitvi začenja obsežna gradnja javnih najemnih stanovanj		
Avtor:	Sanja Verovnik		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, NAJEMNA STANOVANJA, STANOVANJSKI		
25. 07. 2025	Večer	Stran/Termin: 4	SLOVENIJA
Naslov:	Koliko in kje vse bo gradila država		
Vsebina:	S Simonom Maljevcem, ministrom za solidarno prihodnost, o stanovanjski politiki in načrtih države		
Avtor:	Tanja Fajnik Milakovič		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, NAJEMNA STANOVANJA		
25. 07. 2025	Dnevnikov objektiv	Stran/Termin: 12	SLOVENIJA
Naslov:	Razsipnost in še večja pogoltnost države		
Vsebina:	Napovedane reforme in razvojni preboj		
Avtor:	Mirko Vintar		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE		

25. 07. 2025	Primorske novice	Stran/Termin: 22	SLOVENIJA
Naslov:	Kdo se bo do konca zaplezel?		
Vsebina:	Začele so se parlamentarne počitnice, med katerimi si morajo stranke nabrati novih moči za vročo politično jesen		
Avtor:	Ivan Puc		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	NAJEMNA STANOVANJA		
25. 07. 2025	Gorenjski glas	Stran/Termin: 6	SLOVENIJA
Naslov:	Denar namenili tudi za gradnji v Trziču in Kranju		
Vsebina:	Stanovanjski sklad Republike Slovenije bo sredstva iz nedavne dokapitalizacije namenil za gradnjo novih javnih najemnih in oskrbovanih stanovanj.		
Avtor:	Nika Toporiš		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, NAJEMNA STANOVANJA, STANOVANJSKA		

24. 07. 2025

Rogaške novice

Stran/Termin: 22

Naslov: Rogaška Slatina je infrastrukturno in hortikulturno

Naklada: 3.500,00

Avtor:

Površina/Trajanje: 1.810,30

Rubrika/Oddaja: /

Žanr: INTERVJU

Gesla: STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, GRADNJA STANOVANJ

ROGAŠKE NOVICE 1496, 24. JULIJ 2025

22 novice

OBČINA ROGAŠKA SLATINA PRAZNUJE

MAG. BRANKO KIDRIČ,
ŽUPAN OBČINE ROGAŠKA SLATINA

Rogaška Slatina je infrastrukturno in hortikulturno urejeno mesto, gre za mirno, zeleno in varno okolje

26. julij, dan ko goduje sveta Ana, je vse od nastanka občine Rogaška Slatina dan občinskega praznika. Svečano ga bodo obeležili ta petek ob 17. uri v dvorani Kulturnega centra Rogaška Slatina. Na svečanosti bodo podelili letošnje občinske plakete, priznanja in naziv častni občan. Praznik občine je priložnost, da se ozremo v čas med dvema praznikoma in pogledamo naprej. Ob tem lahko največ pove najbolj odgovorni v občini, župan mag. Branko Kidrič, ki je v pogovoru spregovoril o razvoju občine, investicijah, ki so končane ali v izvajanju, pa tudi o drugem, vse bogatejšem dogajanju v občini.

» Pripravil: Jože Strniša

Ste ob lanskem občinskem prazniku pričakovali, da boste pred letošnjim že čakali na obiskovalca Stolpa Kristal s številko 100 tisoč?

V nobenem primeru si nismo predstavljali, da bi lahko Stolp Kristal obiskalo v dobrem letu dni celo 100 tisoč obiskovalcev. To je samo dokaz, da smo zastavili pravi projekt, ki je udeležil zastavljene cilje v vseh ozirih oz.

jih v nekaterih segmentih celo presegele. Zastavljen letni plan obiska je bil 60 tisoč. Pomembni pa so tudi sinergijski učinki na področju gostinstva, avtobusnih prevozov in na sploh turizma. Ker pa javni zavod, ki je upravljalec objekta, prodaja tudi paketne obiske pomembnejših vsebin v Rogaški Slatini, se je obisk Aninega dvora in voden ogled Zdraviliškega parka povečal za več kot sto procentov.

Sodeč po številkah o obiskanosti je stolp gotovo zgodba o uspehu, kljub temu pa na seja občinskega sveta slišimo drugačna mnenja – celo izgubo naj bi pridelal. Kako odgovarjate na te očitke?

Preprosto ne morem verjeti, da lahko gre za takšna sprenevedanja. Podatki so vsem na razpolago, razvidni so iz gradiv občinskega sveta in iz vsega tega izhaja, da

je stolp lani v dobrih sedmih mesecih od odprtja ustvaril od vstopnin in najemnin za kavarno 480.000 EUR. Po odbitju vseh stroškov povezanih s stolpom in dodatno 45.000 EUR za promocijo celotne turistične destinacije, je v občinski proračun bilo nakazanih 312.000 EUR. To je torej edina realna slika in vse drugo so neke vrste izpeljanke, skozi katere posameznik želi izkriviti dejanski uspeh projekta Stolp Kristal. Je pa že znano dejstvo,

da ko nekdo trikrat ponovi neresnično informacijo, nekateri v njo začnejo tudi verjeti. Nekaj podobnega se dogaja s podatki o Stolpu Kristal in tudi mene je že kdo povprašal, če je res Stolp Kristal ustvaril izgubo. Ponovno vsem jasno povem, vsi podatki so razvidni in javno dostopni, da je stolp lani ustvaril prihodke in ostanek v občinskem proračunu nad vsemi pričakovanji.

Stolp, čeprav betonski, je investicija v tako imenovane mehke razvojne vsebine. Tudi sicer občina zadnje čase daje velik poudarek takim vsebinam – organiziranje ali sodelovanje pri organizaciji različnih festivalov. Kako vi vidite to sodelovanje?

Prizadevamo si, da bi pripravljali različne projekte na področjih, ki dajejo dodano vrednost utripu življenja v našem mestu oziroma v celotni občini. Med te vsebine vsekakor sodi na primer Anin festival z več kot petdesetimi dogodki v dveh mesecih na različnih odrih. V ta sklop vsekakor sodi pet športnih projektov, ki jih izvajamo. V mislih imam Bobrovo bicikliranje s 500 udeleženci, pa Afroditin tek s Štajerskim valom s 1.700 udeleženci. Veliko boljšo sliko je v letošnjem letu pokazal tudi 4.

V ta sklop vsekakor sodi pet športnih projektov, ki jih izvajamo. V mislih imam Bobrovo bicikliranje s 500 udeleženci, pa Afroditin tek s Štajerskim valom s 1.700 udeleženci. Veliko boljšo sliko je v letošnjem letu pokazal tudi 4. Festival športnega filma. Filme so si ogledali osnovnošolci in srednješolci iz celotne regije. Zaključek festivala s podelitvijo nagrad je imel posebno težo ob prisotnosti legend slovenskega športa in med njimi še posebej Gorana Dragiča. Kolesarska dirka pa je že tradicionalni praznik kolesarstva in športa v naši občini, tako se je pokazala tudi v letošnjem letu. V začetku avgusta bo pri nas zopet Mednarodni teniški turnir za dekleta.

Festival športnega filma. Filme so si ogledali osnovnošolci in srednješolci iz celotne regije. Zaključek festivala s podelitvijo nagrad je imel posebno težo ob prisotnosti legend slovenskega športa in med njimi še posebej Gorana Dragiča. Kolesarska dirka pa je že tradicionalni praznik kolesarstva in športa v naši občini, tako se je pokazala tudi v letošnjem letu. V začetku avgusta bo pri nas zopet Mednarodni teniški turnir za dekleta. Sam pa sem si zelo zapomnil tri prireditve, ki so se odvijale v Kulturnem centru, 22., 23. in 24. maja in v vseh treh večerih je bil Kulturni center nabito poln. Šlo je za izjemen koncert Andreja Topliškega, domačega vrhunskega glasbenika, na katerega so prišli gostje celo iz Avstrije in Nemčije. Petkov večer je Kulturni center napolnila Glasbena šola Simona Plemenitaša z velikim številom nastopajočih in zadovoljnimi starši. Tretji večer je bila revija odraslih pevskih zborov, kjer so se predstavili domači ustvarjalci in tudi to je bilo vredno spremljati v živo. Vse to dokazuje, da imamo v Rogaški Slatini pestro in raznoliko življenje na glasbenem in kulturnem področju, le čas si je treba vzeti in se teh prireditev tudi udeležiti.

Izvedba posameznih festivalov ima, podobno kot stolp, veliko sinergijskih učinkov na turizem in gostinstvo v občini. V kakšni kondiciji je sicer turistična panoga v občini?

Ocenjujem, da je turizem v dobri kondiciji, to ne pomeni, da ne bi bilo lahko še boljše, pa vendar nekateri dogodki, ki jih organizira tudi občina, pritegnejo ali pa omogočajo večje število gostov in nočitev in posledično tudi prihodkov. Glavni organizator kolesarske dirke mi je dejal, da bodo v določenem hotelu samo za službeno osebje plačali za sodelovanje na dogodku v Rogaški Slatini več kot 50.000 EUR, da ne govorimo o tem, koliko so plačale posamezne ekipe, katerih avtobusi so bili parkirani pred določenimi hoteli.

V letošnjem letu smo gostili tudi največjih dogodek na področju turizma, Slovensko turistično

borzo, ki smo jo organizirali v sodelovanju s Slovensko turistično organizacijo. Pokazali smo, da znamo stopiti skupaj, tako deležniki s področja turizma, naš javni zavod za turizem, kot občina. Ocene so bile odlične. Opravljenih je bilo več kot tri tisoč pogovorov med domačimi in tujimi agenti. Menim, da je takšen dogodek pripomogel k prepoznavnosti turistične destinacije, s katerim smo ponovno dokazali, da smo pri večjih dogodkih vredni zaupanja, da se predstavimo kot soorganizatorji in dobri gostitelji.

Ena od pomembnejših stvari pri razvoju gospodarstva je tudi pridobivanje zelo različnih dovoljenj za gradnjo, ki poteka s veliko težavami. Na to, kako se morate potruditi pri dobivanju soglasij za izvedbo kakšnega razvojnega projekta, tudi sami večkrat poudarite. Kje so največje težave pri tem?

V zadnjih letih se je pokazalo, da pri realizaciji zastavljenih projektov niso največje težave samo pri zagotavljanju potrebnih finančnih sredstev, ampak tudi pri sprejemanju prostorskih aktov, ki omogočajo izgradnjo določenih projektov. Pri nas je v zadnjem času to bilo vidno, predvsem pri pridobivanju gradbenega dovoljenja za Kopališče Rogaška Slatina. Še v večjem obsegu pa pri spremembi prostorskega akta, s katerim smo omogočili izgradnjo štirinajstdesetih neprofitnih in tržnih stanovanj ob Sotelski cesti.

Težave s soglasji je imela občina tudi pri pripravi Občinskega prostorskega načrta, ki ga je občinski svet sprejel maja. Za kakšne težave je šlo?

Štirje glavni soglasodajalci Slovenski plinovodi, Adriaplin, Elektro Celje in Direkcija RS za vode so nam dali dokaj zahtevne in obsežne pogoje. Med njimi je bilo za nas veliko presenečenje pogoj Direkcije RS za vode, da moramo odpreti potok, ki ga v naravi nikjer ni, tudi v nobenih kartah ni imenovan in ga v dolžini

Za njihovo delo (gasilskih društev, op. pisca) smo tako v tridesetih letih samostojne občine sofinancirali nabavo 32 novih gasilskih vozil. Med njimi je največji zalogaj bila nabava nove avto lestve PGD Steklarna Rogaška. Sam večkrat izkažem hvaležnost vsem gasilkam in gasilcem za njihovo delo, ker ocenjujem, da je s strani drugih posameznikov in institucij njihovo delo premalo cenjeno.

200 m ustrezno sonaravno urediti. Vse to nas bo stalo več kot 300.000 EUR, v bistvu pa ne pripomore k nobeni pomembni dodani vrednosti samega stavbnega zemljišča.

Je pa bil sprejem OPN povezan z eno od pomembnejših investicij v prihodnje – gradnji stanovanj. Je v občini sicer prisotno pomankanje stanovanj?

Na to vprašanje bom odgovoril s konkretnimi dejstvi in podatki. V občini imamo 188 neprofitnih in oskrbovanih stanovanj. Od tega jih je 129 v lasti občine in 59 v lasti Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ki ta stanovanja daje v upravljanje občini. Po znanih podatkih smo v samem vrhu slovenskih občin po številu neprofitnih stanovanj na število prebivalcev. To seveda ni naključje, saj smo v zadnjih dvajsetih letih realizirali pet skupnih projektov s Stanovanjskim skladom pri izgradnji neprofitnih stanovanj oz. enega pri izgradnji oskrbovanih stanovanj. Podatki po zadnjem razpisu kažejo, da smo od 27 upravičencev do neprofitnih stanovanj do danes rešili 24, torej so ostali le še trije, ki niso dobili neprofitnega stanovanja. Trenutno imamo neizpolnjenih devet stanovanj v lasti občine, ki jih postopoma obnavljamo. Zato načrtujemo, da bomo v letošnjem letu lahko zagotovili stanovanja tudi še preostalom iz prioritete lestvice. Ko pa bodo na voljo nova stanovanja ob Sotelski cesti, bomo pripravili nov javni razpis. Na osnovi teh podatkov lahko zatrdim, da v naši občini ni večjih težav pri zagotavljanju neprofitnih stanovanj. Seveda pa

to ne pomeni, da bi lahko posameznik danes prišel na občino, dal vlogo za stanovanje in ga v dveh, treh mesecih tudi že dobil. Potrebno je izvesti določene postopke in zagotoviti ustrezno stanovanje, odvisno od števila družinskih članov.

Vrniva se na pridobivanje različnih soglasij različnih institucij. Gre za institucije v državni lasti, v tej luči je na mestu vprašanje, kako sicer sodelujete z državo v širšem smislu? V mislih imam predvsem sofinanciranje različnih projektov.

Že vrsto let dobro sodelujemo z Direkcijo RS za infrastrukturo. Tako smo po petih letih prizadevanj prišli do situacije, da direkcija trenutno prenavlja 1,3 km dolg odcep državne ceste od Tekačevega proti Podplatu. Projekt je vreden slab milijon EUR in bi naj bil zaključen do jeseni letošnjega leta. Seveda pa tudi ta investicija ni bila naključno uvrščena v program, ampak je plod dolgoletnih usklajevanj in pogovorov med občino in direkcijo. V mesecu septembru bi se naj pričelo še z obnovo drugega odseka državne ceste med Podplatom in Spodnjim Gabernikom, v dolžini dobrega kilometra. Tudi ta investicija bi naj bila zaključena do konca letošnjega leta. Na osnovi analize, smo prišli do zaključka, da imamo državno cestno omrežje v naši občini skoraj v celoti prenovljeno oz. je na nivoju, ki v doglednem času ne zahteva večjih vlaganj, kar je velika stvar.

Pri pridobivanju dodatnih sredstev za ostale projekte, pa

V letošnjem letu smo gostili tudi največjih dogodek na področju turizma. Slovensko turistično borzo, ki smo jo organizirali v sodelovanju s Slovensko turistično organizacijo. Pokazali smo, da znamo stopiti skupaj, tako deležniki s področja turizma, naš javni zavod za turizem, kot občina. Ocene so bile odlične. Opravljenih je bilo več kot tri tisoč pogovorov med domačimi in tujimi agenti.

smo seveda vezani na javne razpise. Trenutno se izvaja oziroma se bo še v prihodnjem letu realiziralo 12 investicij, za katere smo uspeli pridobiti dodatna evropska in državna sredstva. V letošnjem letu smo tako pridobili sredstva za izvedbo Koloparka v Kostrivnici, za izgradnjo Pasjega parka s parkirišči v Žiberniku ter za nadgradnjo okolice Bobrovega centra. Za prihodnje leto imamo tudi sklep ministrstva za sofinanciranje izgradnje Koloparka s parkirišči pri Športnem centru v Rogaški Slatini. Seveda pa je bil največji uspeh, da smo uspeli na razpisu Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport pridobiti milijon EUR nepovratnih sredstev za izgradnjo Kopališča Rogaška Slatina. Tudi Arena Janina je sofinancirana iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Pred kratkim smo oddali tudi vlogo za neposredno potrditev širitve pokopališča Sv. Trojica pri Rogaški Slatini, kjer pričakujemo slab milijon EUR nepovratnih sredstev iz Evropskega kohezijskega sklada. To investicijo želimo realizirati v prihodnjem letu. V višini 50 odstotkov je sofinancirana tudi izgradnja kanalizacije v naseljih Spodnje Sečovo in Tuncovec. Na osnovi teh podatkov lahko rečem, da smo bili dokaj uspešni pri pridobivanju dodatnih sredstev.

Ko sva že pri projektih ... Katere, izvedene med dvema praznikoma občine, bi izpostavili?

Mogoče najprej izpostavljam modernizacijo občinskih cest. V letošnjem letu smo že zaključili oz. še nameravamo obnoviti šest večjih odsekov lokalnih cest, v

skupni vrednosti 600.000 EUR. Če k temu dodamo še slabih 400.000 EUR, ki jih namenimo krajevnim skupnostim za obnovo manj obremenjenih lokalnih cest oz. javnih poti, potem bomo v letošnjem letu za obnovo cest namenili slab milijon EUR. Na šest javnih objektov smo namestili sončne elektrarne, s čimer bomo prispevali k energetski učinkovitosti občine.

Med manjšimi, pa nič manj pomembnimi projekti, smo zgradili Kolopark pri Podružnični osnovni šoli v Kostrivnici. Skupaj s Kolesarskim klubom Rogaška Slatina smo predali svojemu namenu Bike park Rogaška za adrenalina željne kolesarje. V naselju Žibernik smo zgradili Pasji park in 22 parkirišč, kar bi naj prispevalo k izboljšanju stanja parkiranja v tem delu Rogaške Slatine.

Če sva pogledala nazaj poglejva še naprej. Katere že izvajate in katere še boste v naslednjih mesecih?

Trije največji projekti, ki se izvajajo so Arena Janina, kjer dela potekajo skladno s terminskim planom in bi naj bila zaključena do septembra letošnjega leta. V naseljih Spodnje Sečovo in Tuncovec gradimo kanalizacijo. Terminski plan predvideva, da bi ta projekt bil zaključen do sredine prihodnjega leta. Izbran izvajalec je že pričel z izgradnjo gradbene jame za Kopališče v Športnem centru Rogaška Slatina. Ob novem kopališču želimo v prihodnjem letu zgraditi še Kolopark površine 600 m² in 50 parkirišč.

V letošnjem letu so v kar nekaj javnih zavodih izbirali vodstva. Kako sicer

Podatki so vsem na razpolago, razvidni so iz gradiv občinskega sveta in iz vsega tega izhaja, da je stolp lani v dobrih sedmih mesecih od odprtja ustvaril od vstopnin in najemnin za kavarno 480.000 EUR. Po odbitju vseh stroškov povezanih s stolpom in dodatno 45.000 EUR za promocijo celotne turistične destinacije, je v občinski proračun bilo nakazanih 312.000 EUR.

ocenjujete delovanje javnih zavodov v občini?

Menim, da je sodelovanje z javnimi zavodi zelo dobro. Izpolnjujejo svoje obveznosti. V primerih, ko pa se pojavijo težave jih skušamo skupaj reševati. Tako smo imeli pogovore okrog prehrane v Pegazovem domu, pa tudi o varnostni situaciji v II. OŠ Rogaška Slatina. Več sestankov smo opravili z vodstvom Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah pri zagotavljanju zdravnikov družinske medicine v Rogaški Slatini. Velik izziv, ne le za nas, ampak za vse občine pomeni pristop k pričetku izvajanja dolgotrajne oskrbe. Menim, da je ministrstvo pripravilo premalo konkretnih podatkov, da bi lahko Centri za socialno delo pričeli s svojim delom, kar pomeni sprejemanje vlog, ogledi na terenu, izdajanje odločb in šele potem pride na vrsto izbrani izvajalec dolgotrajne oskrbe. Veseli pa me, da dobro deluje tudi naš Javni zavod za turizem in kulturo, ki ima čedalje več objektov v upravljanju, sočasno pa pripravlja pester in raznolik program za ustvarjanje utripa v občini. Razveseljuje dejstvo, da je Mrežni podjetniški inkubator uspel stabilizirati situacijo v obeh dveh objektih in zagotoviti nove inkubirance.

V občini je okoli sto društev, ki delujejo na zelo različnih področjih in s tem bogatijo življenje v občini. Kakšna je vaša ocena dela društev, tudi z vidika sofinanciranja njihove dejavnosti iz občinskega proračuna?

Sredstva društvom lahko delimo le na osnovi javnih razpisov, pri tem pa sofinanciramo delo društev, ne le tistih, ki imajo sedež v naši občini, ampak tudi tistih, ki imajo sedež drugje in so njihovi člani tudi iz naše občine. Delovanje društev je od področja do področja različno in temu primerno tudi zagotavljamo ustrezna sredstva. Ugotavljamo, da večina društev proračunski denar koristno porabi za svoje delovanje. Pri tem je potrebno poudariti, da se iz občinskega proračuna društvom zagotavlja le del sredstev, ki jih potrebujejo za svoje delo. Preostalo si morajo pridobiti, bodisi iz članarine ali pa iz kakšnih drugih virov. Ko prihajam na občne zборе, večkrat ugotovim, da nekateri preveč pričakujejo le od občine in se naslanjajo na ta sredstva.

Pri društvih seveda izstopajo prostovoljna gasilska društva, ki so v občini štiri in so steber zagotavljanja varnosti v občini? Za delovanje gasilskih društev občina

namenja znatna sredstva, gotovo upravičeno?

Že vsa leta, od kar opravljam funkcijo župana, imajo gasilska društva v občini zame poseben status, pa ne le zaradi zakona, ki zahteva tudi polno angažiranost župana pri večjih intervencijah v sodelovanju z gasilskimi društvi, ampak predvsem zaradi tega, ker so gasilci prostovoljci, ki opravljajo pomembno javno funkcijo. V zadnjem času se čedalje večkrat pojavljajo situacije, da so aktivni, ne le pri požarih, pri prometnih nesrečah, ampak z veseljem pomagajo tudi pri varovanju določenih projektov, ki jih izvajamo v občini, pa tudi velikokrat priskočijo na pomoč posameznim občanom, ki potrebujejo njihovo pomoč. Za njihovo delo smo tako v tridesetih letih samostojne občine sofinancirali nabavo 32 novih gasilskih vozil. Med njimi je največji zaloga bila nabava nove avto lestve PGD Steklarna Rogaška. Sam večkrat izkažem hvaležnost vsem gasilkam in gasilcem za njihovo delo, ker ocenjujem, da je s strani drugih posameznikov in institucij njihovo delo premalo cenjeno.

Omenil sem varnost v občini. Kako vi ocenjujete varnost ljudi in premoženja, kako sodelujete z policijo, ki je na vrhu piramide zagotavljanja varnosti?

Menim, da je varnost v naši občini dobra, da je situacija stabilna. Redno smo v stikih s Policijsko postajo in izmenjujemo mnenja ter se medsebojno obveščamo. Veseli dejstvo, da na celotni dvanajst kilometrov dolgi meji z Republiko Hrvaško v zadnjem obdobju ni večjih ugotovitev prehodov migrantov, prav tako pa se policija redno odziva na klice posameznikov in tudi na naše prošnje, da bi v določenih delih občine, kjer se ugotovijo konstantne povečane hitrosti voznikov in posledično večja nevarnost za druge udeležence v prometu, bili v večji meri prisotni na teh lokacijah. Situacijo izboljšujemo tudi z namestitvijo prikazovalnikov hitrosti. Pri tem je seveda potrebno opozoriti na dejstvo, da imajo občani različne poglede na umirjanje hitrosti in varnost. Večkrat se nam dogaja,

da bi eni želeli talne ovire. Še predno prečitam prispelo vlogo, pa pride s stani gospodarske družbe dopis, da slučajno ne bi kaj podobnega naredili, saj pričakujejo, da bi se zaradi tega njihov promet zmanjšal za 30-40 odstotkov. Tovrstne situacije je potrebno seveda tehtno in strokovno proučiti.

Za konec, zakaj je lepo živeti v občini Rogaška Slatina?

Zato, ker je infrastruktura in hortikulturno urejeno mesto in ker gre za mirno, zeleno in varno okolje. Veliko je kriterijev, na osnovi katerih lahko ocenjujemo kvaliteto življenja. Naredili smo analizo javnih storitev, ki se pri nas izvajajo. Ugotovili smo, da je od dvajsetih javnih storitev v naši občini trinajst brezplačnih, sedem pa jih sofinanciramo. To je v primerjavi s podobnimi mesti in občinami v Sloveniji, predvsem pa turistični kraji, posebnost. Zato menim, da moramo pozitivno gledati na stvari okoli nas in spremembe v okolju tudi zaznati. Na takšen način bo tudi naše življenje lepše.

Praznik Občine Rogaška Slatina

Vabimo vas na osrednjo slovesnost ob prazniku Občine Rogaška Slatina s podelitvijo občinskih priznanj, ki bo

**v petek, 25. julija 2025, ob 17. uri
v dvorani Kulturnega centra Rogaška Slatina.**

Veseli bomo, če se nam boste pridružili.

mag. Branko KIDRIČ
ŽUPAN

Država zaostruje pravila in nadzor nad najemodajalci

Evidenca trga nepremičnin dokaj kvalitetna, evidentiranje najemnih poslov pa ni primerno zaživel

Ž.F.

Ministrstvo za finance želi z novelo zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin, osnutek katere je 7. julija dalo v javno obravnavo, poostri nadzor nad najemnimi posli. To bi dosegli z izboljšanjem podatkov v evidenci trga nepremičnin. O stanju na najemnem trgu sicer ne vemo veliko – razen tega, da je slabo, opozarjajo pri Najemniškem SOS-u.

V evidenci trga nepremičnin, ki jo vodi geodetska uprava (Gurs), so zbrani vsi podatki o trgu nepremičnin. V njej so med drugim zbrani podatki o tržnih cenah in tržnih najemninah, zato je uporabna tako za statistike kot načrtovalce stanovanjskih politik, pa tudi za ponudnike in povpraševalce na trgu nepremičnin.

»Evidenca trga nepremičnin dokaj kvalitetno in celovito zbira podatke o kupoprodajnih poslih. Nasprotno pa evidentiranje najemnih poslov, kljub preteklim spremembam ureditve, ni primerno zaživel,« menijo pri finančnem ministrstvu, zato so pripravili manjše spremembe, ki so »korak v smeri zagotavljanja centralne ažurne evidence o stanovanjih, ki se oddajajo v najem«.

Prevelik časovni zamik med sporočanjem in poročanjem

V evidenco trga nepremičnin podatke o najemnih poslih načeloma sporočajo neposredno najemodajalci, ne glede na to, ali so fizične ali pravne osebe.

V preteklosti se to obveznost za fizične osebe, ki oddajajo fizičnim osebam, poskusili poenostaviti na način,

da so njihovo obveznost poročanja združili z obveznostjo napovedovanja dohodkov iz oddajanja tega premoženja v najem. Te fizične osebe so tako podatke za davčno obveznost in za obveznost poročanja v evidenco trga nepremičnin izpolnile hkrati z napovedjo za odmero dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem. Finančna uprava (Furs) je iz davčnih evidenc potrebne podatke nato enkrat letno poročala v evidenco trga nepremičnin.

V praksi se je tak način po navedbah finančnega ministrstva izkazal za neprimeren. Podatki so namreč v evidenco trga nepremičnin prihajali s prevelikim časovnim zamikom. Obenem nihče ni preverjal pravnega poročanja podatkov o oddani nepremičnini in najemnem poslu, ki sta ga sklenili fizični osebi.

Elektronsko poročanje največ dan pred začetkom najema

Ministrstvo za finance predlaga, da bi fizične osebe o sklenjenih pogodbah poročale v elektronski obliki prek sistema eDavki, in sicer v 15 dneh od sklenitve najemne ali podnajemne pogodbe ali dodatka k njej oz. najpozneje dan pred dejanskim začetkom najema.

Osnutek novele sicer predvideva tudi možnost oddaje podatkov Fursu v fizični obliki, vendar le v izjemnih primerih, ko bi bilo sporočanje podatkov v elektronski obliki nesorazmerno oteženo. Furs bi jih nato digitaliziral in sporočil v evidenco.

Tja bi se po novem vpisovali vsi najemi, ki so sklenjeni za več kot 90 dni.

S tem bi se občutno znižalo obdobje, za katerega je treba priglasiti najemne posle – po sedanji ureditvi je mejnik postavljen pri šestih mesecih.

Nadzor pod okrilje Fursa

Ali je prijavljanje podatkov o najemnih poslih v evidenco trga nepremičnin ustrezno, bi po predlogu finančnega ministrstva preverjal Furs. Predvidena je tudi globa: fizična oseba, ki najemnega pravnega posla ne sporoči v evidenco ali pa sporoči nepravilne podatke, bi morala plačati med 250 in 400 evrov.

Če bo osnutek novele v tej obliki prestopal nadaljnje zakonodajne postopke, bi nov način poročanja veljal za vse pogodbe ali anekse, sklenjene od 1. septembra 2026.

Koliko najemnih stanovanj sploh je v Sloveniji?

Iskanje odgovora na to vprašanje je bržkone razlog, da so se na finančnem ministrstvu odločili za preveritev načina poročanja v evidenco trga nepremičnin.

»O stanju na najemnem trgu, številu stanovanj, ki se oddajajo, in številu gospodinjstev, ki najemajo na trgu, ter višini najemnin izredno težko govorimo, saj država področja ne spremlja ali nadzoruje,« opozarjajo pri Najemniškem SOS-u, spletni platformi, ki deluje pod okriljem inštituta Danes je nov dan in inštituta za študije stanovanj in prostora.

Ker Gurs že nekaj let ne objavlja več

podatkov o najemnem trgu, statistični urad (Surs) pa jih, kot navajajo pri Najemniškem SOS-u, objavlja z »izrazitimi zadržkom«, »nihče ne ve, koliko najemnikov živi v Ljubljani in koliko (najemnih) stanovanj potrebujemo«.

Zadnji javno objavljeni podatki Sursa o stanovanjih segajo v začetek leta 2021. Takrat je bilo v Sloveniji 864.300 stanovanj, od tega jih je bilo 698.700 naseljenih. Najemnih stanovanj je bilo 9 odstotkov oz. 63.119.

Uradno število najemnikov je od leta 2011 do 2021 z vmesnimi padci zraslo za okoli 6.500. Število najemnih stanovanj pa se je v tem času povečalo za približno 2.000, pri čemer so v to število všteta tudi javna najemna stanovanja. Tako ta kot

tržna stanovanja na najemnem trgu pa so zelo težko dostopna.

V lanskem poročilu Neznosna nedostopnost bivanja pri Najemniškem SOS-u tako ugotavljajo, so oglaševane najemnine za najemna stanovanja v Ljubljani v povprečju več kot dvakrat višje od najemnin, uvedenih v podatkovni bazi Gursa. »To nakazuje na pogosto prakso poročanja nižjih najemnin, kot jih gospodinjstva dejansko plačujejo, oziroma na izogibanje davkom od prihodkov, pridobljenih z naslova najemnin,« zapišejo. Povprečna oglaševana cena na kvadratni meter najemnega stanovanja v Ljubljani je lani znašala 19,30 evra.

Z minimalno plačo v prestolnici ni mogoče priti do stanovanja

Da bi se življenju lahko reklo dostojno, v teoriji gospodinjstvo za najemnino ne bi smelo odšteti več kot 30 odstotkov dohodkov oz. za vse stanovanjske stroške več kot 40 odstotkov dohodkov. Če ponazorimo s primerom: samska oseba, ki prejema 900 evrov neto minimalne plače, bi za najemnino tako lahko odštela največ 270 evrov.

Z upoštevanjem tega kriterija so pri Najemniškem SOS-u opravili raziskavo ljubljanskega najemniškega trga. Ugotovili so, da so bile za 270 evrov na mesec dostopne le sobe. Med 30 jih je bilo približno 10 enoposteljnih, ostale pa večposteljne.

Sklep? »Enako kot pred dvema letoma, ko smo po istem ključu pregledovali ponudbo, velja, da oseba z minimalno plačo v Ljubljani ne bi mogla najeti niti enega dostopnega stanovanja na trgu.«

25. 07. 2025

Mladina

Stran/Termin: 12

Naslov: Izredna zamenjava stanovanja

Naklada: 14.699,00

Avtor: Monika Weiss

Površina/Trajanje: 232,47

Rubrika/Oddaja: TEDEN

Žanr: POROČILO

Gesla: NAJEMNA STANOVANJA, STANOVANJSKI ZAKON

Izredna zamenjava stanovanja

**Zakaj ni uzakonjena predlagana
rešitev za žrtve nasilja / Monika Weiss**

Državni zbor je prejšnji teden sprejel popravke stanovanjskega zakona. Kljub priporočilu zagovornika načela enakosti že aprila letos in pozivu širokega kroga organizacij, ki delujejo na področju nasilja in človekovih pravic, prejšnji teden ob sprejemanju zakona neposredno v državnem zboru predlagatelj, to je ministrstvo za solidarno prihodnost, priporočilu oziroma pozivu ni prisluhnil.

»Dotaknila bi se zelo ozkega dela naših uporabnic, in sicer žrtev nasilja, ki so trenutne najemnice v neprofitnih stanovanjih in se morajo zaradi ogroženosti umakniti iz stanovanja, v katerem same ali skupaj z otroki bivajo,« je na seji razložila Tanja Hrovat Svetičič v imenu Sekcije za varne hiše, materinske domove in sorodne organizacije pri Socialni zbornici ter v imenu Društva za nenasilno komunikacijo in drugih, ki delujejo na področju nasilja in človekovih pravic. Gre za prime-

re, ko se ženske zaradi ogroženosti umaknejo iz neprofitnega stanovanja, v njem pa vztraja njihov (bivši) partner. Pri tem ženske še naprej poravnava stroške stanovanja, saj so formalne najemnice in torej tiste, ki jih bremenijo za neplačilo stroškov, hkrati pa imajo same dodatne stroške, ker si morajo poiskati drugo stanovanje, praviloma za tržno najemnino. Najemnica neprofitnega stanovanja namreč tega stanovanja ne more »vrniti« in prositi za drugo, dokler v njem vztraja bivši partner, saj po zakonu velja, da

stanovanje lahko vrne šele, ko je prosto bremen in oseb, kar ob dolgotrajnih formalnih postopkih pomeni večletno nevzdržno finančno in čustveno breme. »Zadnji primer je ženska s tremi otroki, ki je štiri leta in pol bivala v profitem stanovanju, plačevala tržno najemnino in hkrati stroške najema za neprofitno stanovanje, v katerem je bival partner, stanovanja pa ni mogla vrniti, ker ga ni mogla pustiti prostega bremen in oseb, kot zahteva zakonodaja,« je povedala Tanja Hrovat Svetičič.

Da je treba v stanovanjskem zakonu popraviti sedanjo ureditev, je ministrstvo za solidarno prihodnost že aprila pozval zagovornik enakih možnosti. Konkretni predlog popravka zakona pa so poleg Društva za nenasilno komunikacijo pripravili in prejšnji teden vložili Pravna mreža za varstvo demokracije, Zavod Open in PIC – Pravni center za varstvo človekovih pravic in okolja. Predlagali so dopolnitev člena, ki ureja možnost zamenjave javnega najemnega stanovanja, z institutom izredne zamenjave stanovanja, ki bi žrtvam omogočil, da v opisanih izrednih primerih za nedoločen čas dobijo drugo javno najemno stanovanje, izpraznitev prvega pa prevzame najemodajalec, torej sklad. Postopek te izredne zamenjave bi se začel na zahtevo žrtve, temeljil bi na mnenju centra za socialno delo ali ustrezne verificirane organizacije. Kot je v državnem zboru posebej opozorila Tanja Hrovat Svetičič, je opisanih primerov v praksi malo, a kadar se zgodi kaj takega, to pahne ženske, žrtve nasilja, v izjemno težek položaj.

Z ministrstva za solidarno prihodnost niso jasno pojasnili, zakaj niso upoštevali predloga organizacij, ki dobro poznajo razmere na terenu. Navajajo, da tudi problematiko žrtev nasilja, ki že najemajo javna najemna stanovanja, ureja novi institut izredne dodelitve javnega najemnega stanovanja, ki menda »omogoča hitro dodelitev enote v kriznih situacijah«. A pri tem gre za začasno rešitev, ki neposredno ne rešuje težav s prvotno najetim stanovanjem, hkrati pa žrtve nasilja v nekaterih občinah sploh niso opredeljene kot prednostna kategorija.

25. 07. 2025 Mladina

Stran/Termin: 32

Naslov: Simon Maljevac, minister za solidarno prihodnost

Naklada: 14.699,00

Avtor: Luka Volk

Površina/Trajanje: 2.318,70

Rubrika/Oddaja: INTERVJU

Žanr: INTERVJU

Gesla: STANOVANJSKI ZAKON

»Postavili smo nov steber socialne države«

SIMON MALJEVAC

minister za solidarno prihodnost

Kdor je ob ustanovitvi ministrstva z nenavadnim imenom nad njim vihal

Pisec: Luka Volk

Foto: Luka Dakskobler

nos, se danes najbrž tolče po glavi. Ministrstvo za solidarno prihodnost s Simonom Maljevcem na čelu se je izkazalo za uresničevalca nekaterih glavnih in najtežje izvedljivih projektov vlade Roberta Goloba. Zagrizlo je denimo v dolgo neurejeno stanovanjsko področje – državni zbor je tako prejšnji teden potrdil novo stanovanjsko zakonodajo, ki med drugim določa, da bo država v prihodnjih desetih letih za gradnjo javnih stanovanj na leto namenila sto milijonov evrov. Obenem je bila prav temu ministrstvu zaupana tudi postavitve novega, dolgo pričakovanega sistema dolgotrajne oskrbe, ki se ga je politika zaradi njegove zahtevnosti doslej tako rada otepala. Z ministrom smo se pogovarjali o nekaterih nejasnostih, ki še zmeraj spremljajo sistem dolgotrajne oskrbe, in o očitkih, ki jih je bil zaradi njega deležen predvsem iz gospodarstva.

Zakaj smo na vzpostavitev dolgotrajne oskrbe čakali več kot dve desetletji?

► Ko smo prišli na ministrstvo in odprli omare, smo ugotovili, da je bilo pripravljenih že več kot 20 različic zakona o dolgotrajni oskrbi. Gre za kompleksen sistem, v katerega je vključenih več deset tisoč oseb, 150

zavodov in drugih izvajalcev na terenu. In mislim, da se ga prav zato nihče doslej ni upal resno lotiti. Drugi razlog za to pa je bil najbrž političen. Vzpo-

stavitev dolgotrajne oskrbe pomeni največjo spremembo na področju socialnega varstva od sedemdesetih let prejšnjega stoletja, dejansko smo postavili nov steber socialne države. Ob takšnih velikih spremembah pa ni nenavadno, da hitro dobiš tarčo na hrbet.

Dolgotrajna oskrba se izvaja na podlagi popravljenega zakona, ki ga je pravzaprav sprejela prejšnja, Janševa vlada. Zanj se je na začetku mandata te vlade ugotovilo, da je neizvedljiv. Bi lahko rekli, da je prejšnja vlada zakon sprejela s figo v žepu?

► Zagotovo. Zakon ni bil izvedljiv niti tehnično niti ni imel zagotovljenega potrebnega financiranja. Prejšnja vlada se je odločila vsa težja vprašanja pri urejanju področja postaviti nekam v daljno prihodnost, torej ni imela iskrenih namenov vzpostaviti dolgotrajne oskrbe.

Pri julijski plači bo večini že odtegnjen prispevek za dolgotrajno oskrbo. Kaj bomo pravzaprav začeli plačevati?

► Gre dejansko za sistem zavarovanja, podobno kot pri zdravstvenem zavarovanju. Na povsem enak način bomo po novem plačevali za dolgotrajno oskrbo, in sicer v znesku odstotka svoje plače, odstotek pa bodo k temu primaknili še delodajalci.

34

Intervju

Mladina 30 / 25.07.2025

Ko bomo potrebovali dolgotrajno oskrbo, nam ne bo treba razmišljati o globini našega žepa. To je osnova tega sistema. In mislim, da tudi osnova socialne države.

Upokojenci bodo plačevali prispevek v obsegu odstotka pokojnine, samozaposleni in kmetje s prijavljeno dejavnostjo pa v višini dveh odstotkov plače.

Koliko sredstev bo tako zbranih letos, koliko jih pričakujete prihodnje leto?

► Letos pričakujemo, da bomo zbrali okoli 250 milijonov, prihodnje leto

pa okoli 650 milijonov evrov. Za celotno področje dolgotrajne oskrbe letos sicer potrebujemo 270 milijonov evrov. Razliko bo pokrila državni proračun. K temu naj dodam – ker smo iz gospodarstva deležni očitkov, češ da prispevek pobiramo »na zalogo« –, da se prispevek nabira na podlagi izračunov, ki jih

je evropska komisija potrdila kot edini mogoč in vzdržan sistem dolgotrajne oskrbe. Če bi ta sistem postavljali brez potrebnega financiranja, bi ustvarili kvečjemu nevzdržan sistem in pa minus, kot se mogoče ustvarja na katerem drugem področju.

Kako boste zagotovili finančno vzdržnost

Mladina 30 / 25.07.2025

Intervju

35

Že ob urejanju minimalne plače smo poslušali, kako se bo gospodarstvo čez noč sesulo. Nekaj let kasneje smo v situaciji, ko gospodarstvo žanje rekordne dobičke.

sistema, ko se bodo potrebe zaradi staranja prebivalstva povečale? Danes je v Sloveniji več kot 20 odstotkov prebivalcev starejših od 65 let, po projekcijah jih bo leta 2050 že več kot 30 odstotkov.

► Projekcije smo delali za prihodnjih 70 let. Sistem je zagotovo vzdržen vsaj za prihodnjih nekaj let, smo pa prav zato v zakon vpisali klavzulo, da se bo izvajanje zakona vsebinsko in z vidika financ spet preverilo čez tri leta in se bo po potrebi naredil kakšen popravek. Ta sistem mora ostati živ. Finančno in na vsebinski ravni. Tudi nabor storitev, ki so trenutno predvidene v zakonu, ni dokončen in najbrž bomo morali čez čas katero dodati.

Pri tem se nekateri sprašujejo, zakaj bi plačevali prispevek za storitev, ki je dejansko (še) ne potrebujejo.

► Tu se ponuja zelo dobra analogija z zdravstvenim sistemom. Tudi sam, ko sem imel 20 let, nisem šel pogosto k zdravniku, pa sem vseeno plačeval zdravstveni prispevek. Ko pa sem potreboval zdravnika, sem vedel, da grem lahko k njemu in da bom pomoč dobil brezplačno. Na enak način postavljamo sistem dolgotrajne oskrbe. Ko jo bomo potrebovali mi ali kdo od naših bližnjih, naj bo to naša mama ali babica, nam ne bo treba razmišljati o globini žepa. To je osnova tega sistema. In mislim, da tudi osnova socialne države. Solidarnostni prispevek je zato minimalen glede na to, kako veliko bomo od njega kot družba pridobili.

Na ta račun vseeno leti kar nekaj očitkov, predvsem iz gospodarstva, iz obrtno-podjetniške ter gospodarske zbornice, da bodo ljudje začeli plačevati za storitev, ki se v resnici še ne izvaja.

► Dolgotrajna oskrba se seveda že izvaja. Izvajala se je tudi že pred sprejetjem zakona o dolgotrajni oskrbi – domovi za starejše niso nekaj novega in so tukaj že več kot 70 let. Prav tako se že izvajajo pravice iz zakona, ki so nove. Denimo pravica do oskrbovalca družinskega člana, ko lahko nekdo skrbi za svojca, za kar je upravičen do delnega plačila za izgubljeni dohodek (to je 1,2-kratnik minimalne plače, če oskrbuje enega sorodnika, oziroma 1,8-kratnik, če zagotavlja pomoč dvema). Teh oseb imamo že več

kot 1600, se pravi nam je letos, če malce karikiram, uspelo »napolniti« 16 domov za starejše.

Prav tako več kot 5000 oseb že prejema e-oskrbo, ki je bila pred tem komercialna, zdaj pa je upravičencem na voljo brezplačno. Gre za zapestnico ali ovratnico, ki jo nosi starejša oseba ali pomoči potrebna oseba in zazna nekatere gibe, denimo, če oseba pade ali kaj podobnega. Pri tem samodejno sproži klic v klicni center, ta pa o tem obvesti ustrezne institucije in sorodnike. To pravico smo zastavili tako, da je brez ocenjevanja dostopna vsem, ki so starejši od 80 let in pri osebnem zdravniku zaprosijo za e-oskrbo. Mlajši morajo iti še zmeraj skozi postopek ocenjevanja, a lahko zagotovim, da je bodo deležni vsi, ki jo potrebujejo.

Blaž Cvar, predsednik Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije, vas je kljub temu pozval k odstopu. Kako razumete podobne napade?

► Tega ne morem razumeti drugače kot politično dejanje. Vendarle smo v letu pred volitvami. Zgovorno je predvsem, da napadi prihajajo iz gospodarstva. Tega smo v Levici že vajeni. Podobnih katastrofičnih scenarijev, kot jih nekateri slikajo zdaj, smo se pred sedmimi leti napašali že ob urejanju minimalne plače. Takrat smo poslušali, kako se bo gospodarstvo tako rekoč čez noč sesulo, da se bodo podjetja selila v tujino, ljudje pa bodo izgubljali službe. Dejansko smo nekaj let kasneje v situaciji, ko gospodarstvo žanje rekordne dobičke. Problem je samo denar in nič drugega. Gospodarsniki govorijo, da dolgotrajno oskrbo podpirajo, nasprotujejo pa prispevku zanj. A to dvoje enostavno ne gre skupaj. Kakšne oblike dolgotrajne oskrbe, poleg teh, ki ste jih že omenili, bodo še na voljo uporabnikom?

► V kratkem se bo na terenu začela izvajati še dolgotrajna oskrba na domu. To je storitev, ki je podobna pomoči na domu. S tem dodatkom, da so v dolgotrajno oskrbo vključene tudi nekatere zdravstvene storitve in tako imenovane storitve za krepitev in ohranjanje samostojnosti – to so na primer storitve fizioterapije in delovne terapije, za katere uporabnikom ne bo treba več hoditi v

ambulantno. Potem je tu še institucionalno varstvo, se pravi domovi za starejše, in pa denarni prejemek za tiste, ki se ne bi odločili za katero od drugih pravic iz zakona. Ta bo, glede na kategorijo, v katero bodo uvrščeni, znašal od 89 do 491 evrov na mesec. S tem smo hoteli predvsem zagotoviti rešitev za različne situacije.

Se te storitve izključujejo med seboj?

► Upravičenci do oskrbovalca družinskega člana, dolgotrajne oskrbe na domu ali institucionalnega varstva lahko hkrati uporabljajo tudi e-oskrbo in storitve za krepitev in ohranjanje samostojnosti. Te stvari se ne izključujejo.

Se pa izključujeta denimo denarni prejemek in že obstoječa pravica do dodatka za pomoč in postrežbo?

► Drži.

Kako se dolgotrajna oskrba na domu razlikuje od pomoči na domu?

► Pomoč na domu je drugačna storitev. Če si denimo zlomite kolk in potrebujete pomoč samo za neko obdobje, na primer za nekaj mesecev, to ni dolgotrajna oskrba. To je podpora za določen čas, da človek spet vzpostavi samostojnost. Ko govorimo o dolgotrajni oskrbi, pa govorimo o oskrbi, ki jo človek potrebuje od neke točke, in sicer, kot namiguje že ime – dolgotrajno.

Imate pripravljene izračune, kolikšen delež ljudi, ki zdaj prejemajo pomoč na domu, bo upravičen tudi do dolgotrajne oskrbe?

► V pilotnih projektih se je pokazalo, da je takšnih prejemnikov pomoči na domu približno 75 odstotkov. Zato bomo pomoč na domu seveda ohranili še naprej. Dolgotrajna oskrba in pomoč na domu se prav tako ne izključujeta. Če je kdo upravičen na primer do 80 ur dolgotrajne oskrbe na domu, a bi si želel še 20 ur pomoči na domu, ki bi jih po obstoječem sistemu doplačal, bo to seveda lahko storil.

Kako pa se dolgotrajna oskrba razlikuje od osebne asistencije?

► Osebna asistenca je določena za skupino invalidnih oseb, ki potrebujejo podporo pri ohranjanju aktivnosti, ne samostojnosti. To pomeni, da lahko živijo aktivno, gredo v službo, na sprehod, se sestanejo s prijatelji in podobno. V

Če je kdo, ki je uvrščen v četrto kategorijo oskrbe, v domu za starejše doslej vsak mesec za oskrbo plačeval 1800 evrov ali več, bo po novem plačeval največ 781 evrov.

osnovi gre torej za povsem drugo storitev. Obe, pomoč na domu in osebna asistenca, sta storitvi, ki se bosta nemoteno izvajali naprej. Ne moreš pa prejemati dolgotrajne oskrbe in osebne asistencе hkrati.

Če bi denimo moj oče potreboval dolgotrajno oskrbo na domu, kam naj se obrne?

► Obrniti bi se moral na center za socialno delo, kjer bi osebno ali po telefonu oddal vlogo. Nato bi ga poklicali in se dogovorili za obisk na domu. Z njim bi opravili obsežen pogovor, v katerem bi preverili njegovo zdravstveno in tudi socialno stanje. S tem mislim na primer, s kom in v kakšen okolju živi. Na podlagi tega bi svetovalci pripravili oceno, koliko ur dolgotrajne oskrbe mu pripada, od 20 do 110 ur oskrbe na teden, kar je podlaga za uvrstitev v eno od petih kategorij dolgotrajne oskrbe. Vaš oče bi nato dobil odločbo – če bi bil denimo uvrščen v tretjo kategorijo, bi mu pripadlo 60 ur dolgotrajne oskrbe na teden. Potem bi z odločbo šel k izvajalcu dolgotrajne oskrbe in z njim pripravil osebni načrt, prilagojen njegovim potrebam.

Kaj to pomeni? Da se bo izvajalec nato prilagodil uporabnikovi konkretni situaciji, recimo temu, da živi v tretjem nadstropju v bloku, ki nima dvigala?

► Tako. Ali pa denimo, če kdo potrebuje pomoč samo zjutraj ali pa popoldne. Ta prvi stik je zelo pomemben, ker se z izvajalcem dogovorimo tudi, kakšne storitve potrebujemo. Nekateri potrebujejo pomoč pri tuširanju, drugi samo pri pospravljanju ... Vse to je stvar dogovora. Lahko natančneje poveste, kaj posamezne kategorije prinašajo uporabnikom in kakšni so pravzaprav vstopni pogoji? Kdo bi bil denimo uvrščen v prvo kategorijo oskrbe, kdo v peto?

► Dolgotrajna oskrba je razdeljena na pet kategorij. Prva kategorija predvideva 20 ur oskrbe na teden, druga 40 ur, tretja 60 ur, četrta 80 ur in peta 110 ur. Če človek ni samostojen, če se denimo ne zmore umiti ali opraviti nekaterih osnovnih stvari, za kar potrebuje samo nekaj ur pomoči na teden, bo verjetno uvrščen v prvo kategorijo, če je povsem nepokreten, pa v peto. Uporabnik se, potem ko je uvrščen v kategorijo, lahko sam odloči, katero storitev dolgotrajne oskrbe bo

uporabil. Naj pri tem še omenim, da je pravica oskrbovalca družinskega člana na voljo samo za četrto in peto kategorijo, se pravi za tiste, ki potrebujejo največ podpore.

Ko je bila prvič omenjena vzpostavitev vstopnih točk na centrih za socialno delo, je bilo slišati veliko pomislekov, da so ti že zdaj preobremenjeni in da dodatnega dela preprosto ne bodo zmogli.

► Zmeraj, kadar v sistem uvajaš večje spremembe, sprva kaže, da vse gori, nič se ne da – potem pa se čez čas izkaže, da ni čisto tako. Za centre za socialno delo smo zagotovili 128 novih zaposlitev. Mislim, da smo v zadnjih dveh letih tudi vzpostavili dobro sodelovanje med centri in ministrstvom. Eni so, ko pride do izvajanja dolgotrajne oskrbe, še malce zadaj, drugi so spredaj, ampak lahko rečem, da smo na pravi poti in da smo vsi konkretno zagrizli v delo.

Koliko ljudi se je doslej obrnilo nanje?

► Vlog je bilo nekaj več kot tisoč. Govoriva o 16 centrih za socialno delo, kar pomeni, da je povprečje nekaj manj kot sto vlog na center.

Kdaj lahko upravičenci pričakujejo, da bodo vloge rešene?

► Trenutno poteka ocenjevanje na terenu, potem bo stekel upravni postopek, prve odločbe pa pričakujemo septembra.

Zakaj še zmeraj ni vzpostavljen informacijski sistem, ki bi dovolil izdajo odločb?

► Informacijski sistem je orodje, ni pa zakonski pogoj za izvajanje oskrbe. Trenutno ga razvijalci še dograjujejo in bo v kratkem končan. Ampak delo na terenu zaradi tega ne zaostaja. Vse poteka, kot je bilo zastavljeno. Ko so centri za socialno delo prejeli vloge, so lahko začeli delati in so se lotili faze ocenjevanja, ko bo informacijski sistem vzpostavljen, pa bodo lahko izdali tudi pozitivne odločbe.

To pričakujete, da bo mogoče najkasneje septembra?

► Tako je. Ampak izdajanje odločb je samo ena od komponent v zelo širokem informacijskem sistemu, ki ga postavljamo. Vzpostavljamo tudi denimo pregleden sistem, v katerega bodo vključeni čisto vsi izvajalci dolgotrajne oskrbe in prek katerega bo mogoče natančno

spremljati, kdo prejema sredstva iz dolgotrajne oskrbe. Končno bomo imeli tudi pregled nad čakalnimi vrstami v domovih za starejše. Veste, kako se je to spremljalo doslej?

Kako?

► To je videti tako, da sodelavci na ministrstvu po telefonu kličejo zavode, nato pa podatke vnašajo v excelovo tabelo. Pri čemer vemo, da so nekateri prijavljeni v čakalno vrsto tudi v več kot desetih domovih za starejše. Tako da realnega podatka, koliko ljudi čaka na posteljo v domu, dejansko nimamo. To nam bo omogočil novi informacijski sistem, ko bo v celoti vzpostavljen. To bo predvidoma konec leta 2028.

Je mreža izvajalcev že v celoti vzpostavljena? Pri skupnosti socialnih zavodov izvajalce pozivajo, naj ne podpisujejo pogodb z občinami.

► Nekaj nezadovoljstva je bilo vezanega na cene storitev, ki smo jih tudi že zvišali. Te so bile izračunane na podlagi realnih podatkov, ki so nam jih posredovali zavodi sami, tako da dejansko ne vem, kako bi jih lahko izračunali drugače. Ampak mreža se vzpostavlja. Trenutno imamo 57 izvajalcev, ki so že dali vloge za vpis v register, pri čemer jih večina deluje v več občinah, nekateri tudi v več kot desetih. Do septembra pričakujem, da bodo za večino občin izvajalci že na voljo.

Koliko občin dejansko danes že ima izvajalca?

► Izbranega izvajalca ima že 166 občin, to pomeni, da so že podpisali pogodbo ali so v fazi podpisovanja. Nekaj več kot 40 občin ga še nima. Vzpostavitev mreže je sicer odgovornost občin. Prav tako smo na ministrstvu vzpostavili posebno telefonsko linijo, ki deluje enkrat na teden in na katero se lahko občine obrnejo, če imajo dodatna vprašanja.

Novi zakon decembra prinaša tudi spremembe za stanujoče v domovih za starejše. Bodo morali ti ponovno opraviti postopek evalvacije ali bo šlo za samodejen prehod v sistem dolgotrajne oskrbe?

► Vsi, ki bodo 1. decembra stanovalci domov za starejše, bodo avtomatično prevedeni v kategorije dolgotrajne oskrbe glede na kategorije oskrbe, v katere so razvrščeni že danes. Za to bo potrebno samo njihovo soglasje, s tem pa bodo že v sistemu dolgotrajne oskrbe

Mladina 30 / 25.07.2025

Intervju

37

O varnosti ne moremo razmišljati brez vprašanja socialne varnosti. To bi moral postati eden glavnih postulatov Slovenije. Le tako bomo lahko dejansko varni.

in prejemale nove položnice, na katerih bo zajeta samo cena nastanitve in prehrane.

Stanovalci v domovih za starejše torej ne bodo več plačevali oskrbe, temveč samo tako imenovani hotelski del?

► Tako je. Ne glede na to, koliko ur dolgotrajne oskrbe jim pripada, bodo plačevali samo nastanitev in prehrano. Vse ostalo bo krito iz zavarovanja za dolgotrajno oskrbo. Pri čemer smo poskrbeli tudi, da cena nastanitve in prehrane, ko gre za standardno oskrbo (to pomeni dvoposteljno sobo s souporabo kopalnice), ne bo preseгла zneska minimalne zajemčene pokojnine za polno delovno dobo, ki zdaj znaša 781 evrov. Kaj to pomeni? Če je kdo, ki je bil uvrščen v četrto kategorijo oskrbe, doslej vsak mesec za oskrbo plačeval 1800 evrov ali več, bo po novem plačeval največ 781 evrov. Gre za kapico, torej za najvišjo mogočo ceno, cene bodo lahko tudi nižje. Kaj pa tisti, ki ne živijo oziroma ne bodo hoteli živeti v večposteljni sobi?

► Za dodaten prostorski del bodo doplačali, vendar bo tudi zanje vsa socialna in zdravstvena oskrba seveda krita iz zavarovanja, tako da tu ni razlike.

Na začetku sva govorila o financiranju dolgotrajne oskrbe, drugo vprašanje pa so kadri. Teh kronično primanjkuje in ne zadostujejo niti za sedanje potrebe po oskrbi.

► V zvezi z domovi za starejše pogosto poslušamo, koliko postelj ostaja praznih, ker nimamo potrebnih kadrov, dostikrat so ocene pavšalne, včasih v risanju apokaliptičnih scenarijev tudi politično motivirane. Slišal sem, recimo, za množico nepreverjenih podatkov, tudi o 9000 praznih posteljah, kar je seveda absurdno in popolnoma neresnično. Na ministrstvu smo na podlagi podatkov, ki so nam jih posredovali domovi sami, ugotovili, da je takšnih postelj 440 od približno 22 tisoč, se pravi, gre samo za približno dva odstotka postelj. Ko govorimo o domovih in področju oskrbe, primanjkuje predvsem zdravstvenega kadra, torej srednjih medicinskih sester in bolničarjev. To sta profila, ki nam ju najbolj primanjkuje, in v tej smeri sprejemamo tudi potrebne ukrepe.

Kot na primer?

► Lani smo sprejeli poseben kadroviski zakon, ki med drugim predvideva štipendije v višini 200 evrov na mesec za dijake in študente, ki se v zadnjem letniku šolanja zavežejo, da bodo nato vsaj eno leto delali v zavodu. Prvič smo finančno podprli tudi prostovoljstvo v institucijah. To je lahko dober bazen za zaposlovanje. Če je kdo prostovoljec in že dobro pozna okolje dela ter se v njem dobro počuti, se bo prej odločil za zaposlitev v zavodu. Potem so tu še ukrepi, vezani na tehnološke pripomočke. S pripomočki, kot so na primer dvigala ali postelje, ki pomagajo obračati oskrbovance, pomagamo zaposlenim pri njihovih opravilih. Ker lahko s tem bistveno olajšamo sam proces dela, smo temu namenili dodatna sredstva. Prav tako zaposlenim krijemo stroške dodatnega izobraževanja, če se želijo izobraziti za srednjo medicinsko sestro ali bolničarja. Veliko delamo na področju kadrovskih stanovanj. Trenutno se pogovarjamo, da bi grad Turn pri Preddevoru, kjer se je nekoč izvajalo institucionalno varstvo, spremenili v kadrovska stanovanja. Podobnih pobud je še več. Z marsikatero občino pa smo tudi sklenili dogovor, da bo svoja najemna javna stanovanja namenila za zaposlene v domovih.

Kaj pa zaposlovanje tujcev?

► Zaposlovanje tujcev je realnost. Pomagamo lahko predvsem pri integracijskem delu s tem, da jim ponudimo učenje slovenskega jezika na daljavo. Ključno pa bo poskrbeti, da na tem področju ne bo kakršnihkoli kršitev delavskih pravic samo zaradi tega, ker gre za tujce. Žalostijo me zgodbe, ki se dogajajo v gospodarstvu, in zagotovo ne smemo dopustiti, da bi se kaj podobnega dogajalo pri oskrbi ali v institucijah, ki so v domeni države.

Ne moreva mimo mizernih plač, ki jih zaposleni prejemajo za opravljanje pogosto zelo težkega dela. Vlada se lahko pohvali s plačno reformo, ampak ali bo ta resnično dovolj, da bi v socialnem varstvu zadržali potrebne kadre?

► Plačna reforma je zagotovo pomagala. Moramo vedeti, da je bilo na tem področju zelo veliko delovnih mest, ki so bila uvrščena pod minimalno plačo. Zdaj imamo prvič plačni sistem, v katerem je minimalna plača enaka osnovni plači, se

pravi, da nihče več nima osnovne plače, ki bi bila nižja od minimalne. Zvišanje plač, ki izvira iz plačne reforme, pa trenutno še krijemo iz proračuna, ker smo hoteli preprečiti, da bi se stroški pred začetkom izvajanja dolgotrajne oskrbe v domovih za starejše prevladali na oskrbovance. Drugače bi bile oskrbnine po naših ocenah danes od 13 do 15 odstotkov višje.

Direktorje domov za starejše smo tudi pozvali, naj izkoristijo čisto vse ukrepe, ki jih omogoča plačna zakonodaja – eden od teh je, da lahko deset odstotkov zaposlenih s soglasjem ministrstva uvrstijo v višji plačni razred. Prav tako smo razširili dodatek k plači za zaposlene, ki delajo z ljudmi z demenco. Tega zdaj prejema skoraj polovica zaposlenih v domovih. Uporabljamo torej vse ukrepe, ki so nam na voljo. Plačni sistem pa je v rokah ministrstva, pristojnega za javni sektor, in stoji tako, kot je postavljen.

Na mizi so bili vseeno tudi nekateri drugi predlogi. Opozicija je predlagala 20-odstotno zvišanje plač za zaposlene v dolgotrajni oskrbi, a je bil njen predlog zavrnjen. Predsednica države Nataša Pirc Musar pa je denimo predlagala, naj se uvede interventni zakon, s katerim bi potrebnim kadrom na tem področju zvišali plače.

► O dodatnih ukrepih se ves čas pogovarjamo in ničesar še nismo pospravili z mize. Mislim pa, da moramo razmišljati tudi širše, ne samo v okviru plač, in to tudi počnemo.

Gospod minister, ker ste vendarle minister za solidarno prihodnost – kako solidarna bo prihodnost, v kateri bomo živeli?

► Morala bo biti solidarna, mislim, da druge možnosti ni. Razmere v svetu danes me seveda žalostijo. Žalosti me to, kar se dogaja v Gazi, žalosti me tudi, kaj počnemo z okoljem. Trendi niso dobri. Ampak ostajam optimist. Ko sem bil pred nekaj tedni v Bruslju in smo se pogovarjali o varnosti, je bila ena glavnih stvari, ki sem jih poudaril, da o varnosti ne moremo razmišljati brez vprašanja socialne varnosti. To bi moral postati eden glavnih postulatov Slovenije in tudi Evrope. Le tako bomo lahko dejansko varni. In le tako bomo lahko resnično živeli v prihodnosti, ki bo solidarna. x

25. 07. 2025 Večer

Stran/Termin: 4

Naslov: Dunaj gradi za vse, Slovenija bi mu rada sledila

Naklada: 17.789,00

Avtor: Sanja Verovnik

Površina/Trajanje: 737,57

Rubrika/Oddaja: V ŽARIŠČU

Žanr: POROČILO

Gesla: STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, NAJEMNA STANOVANJA,

STANOVANJSKA KRIZA V EVROPI

Dunaj gradi za vse, Slovenija bi mu rada sledila

Medtem ko številna evropska mesta izgubljajo nadzor nad najemnim trgom, Dunaj ostaja simbol stanovanjske stabilnosti. Njegov model je zdaj vzbudil pozornost tudi v Sloveniji, kjer se prvič po osamosvojitvi začena obsežna gradnja javnih najemnih stanovanj

Sanja Verovnik

V času, ko se Evropa sooča z naraščajočo stanovanjsko krizo, ki prizadeva predvsem urbana središča, je Dunaj znova stopil v ospredje kot primer uspešnega in trajnostnega reševanja tega izziva. Evropski poslanci in strokovnjaki so ta teden obiskali avstrijsko prestolnico, kjer so spoznavali tamkajšnji model javnega in neprofitnega bivanja, ki ga mnogi danes imenujejo kar "dunajski model".

Delegacijo je vodila predsednica posebnega odbora za stanovanjsko politiko pri Evropskem parlamentu **Irene Tinagli**. Obiskali so ključne stanovanjske projekte, kot sta Seestadt Aspern in zgodovinski Karl-Marx-Hof, ter se srečali z mestnimi odločevalci. Po obisku je bilo jasno, da Dunaj predstavlja eno najbolj premišljenih in celovitih stanovanjskih politik v Evropi; takšno, ki jo spremlja dolgoročna strategija, politična volja in stabilno financiranje.

strstva za solidarno prihodnost. Požel je veliko zanimanja med občinami in stanovanjskimi skladi, saj ponuja primer, kako lahko država vzpostavi dolgoročno stabilen sistem javnega najema, tako na ravni gradnje kot upravljanja.

Temelji na dolgoročni zavezanoosti javni stanovanjski politiki, pravi **Christian Schantl**, vodja oddelka za mednarodno sodelovanje podjetja Wiener Wohnen: "V mestu danes živi približno četrtnina prebivalcev v občinskih stanovanjih." Po njegovih besedah mesto nikoli ni popustilo pritiskom privatizacije, temveč je ohranilo in nadgradilo svoj javni stanovanjski fond.

Avstrija je država najemnikov. Več kot polovica prebivalcev namreč živi v najemnih stanovanjih. Še več jih biva na Dunaju, mestu, ki bo kmalu doseglo številko dva milijona prebivalcev. Da je od 926 tisoč dunajskih stanovanj kar 704 tisoč oziroma kar 76 odstotkov najemniških, pojasnjuje Schantl. Od tega je, kot nadaljuje, 33 odstotkov zasebnih najemnih stanovanj, 22 odstotkov (220 tisoč) občinskih in 21 odstotkov najemniških v lasti neprofitnih stanovanjskih podjetij.

Wiener Wohnen, največje tovrstno podjetje v Evropi, danes upravlja približno 1800 objektov v mestni lasti, v obnovo in vzdrževanje pa letno vloži okoli 407 milijonov evrov. "Stanovanja so namenjena širokemu krogu prebivalstva, ne le socialno ogroženim – v njih bivajo različne generacije, poklici in narodnosti. Najemnine so dostopne, pogodbe za nedoločen čas, brez posredniških stroškov in varščin," pravi sogovornik z Dunaja. Financiranje temelji na 0,5-odstotnem nacionalnem prispevku iz dohodnine, ki ga skupaj plačujejo zaposleni in delodajalci.

Dunaj gradi in ohranja

Dunajski model je bil predstavljen tudi v Sloveniji, in sicer na pobudo mini-

Maljevac: "Sledimo Avstriji"

A če je bil Dunaj doslej pogosto predstavljen kot ideal, je Slovenija zdaj tudi sama naredila korak naprej. Državni zbor je ta mesec sprejel nov paket stanovanjske zakonodaje, ki vključuje novelo stanovanjskega zakona in zakon o financiranju in spodbujanju gradnje javnih najemnih stanovanj. Nova zakonodaja uvaža sistematičen vir sredstev: 100 milijonov evrov letno iz državne-

Ali lahko Slovenija sledi dunajskemu zgledu ali pa bo stanovanjska kriza še naprej tema le pred volitvami?

ga proračuna, kar naj bi omogočilo gradnjo 20.000 javnih najemnih stanovanj v naslednjih desetih letih, največ od osamosvojitve. Prvo finančno injekcijo od države, in sicer sto milijonov, je Stanovanjski sklad Republike Slovenije že sprejel - predvidevajo, da bodo s tem denarjem po državi zgradili 681 neprofitnih stanovanj.

Z novelo stanovanjskega zakona se občinam in stanovanjskim skladom

daje več fleksibilnosti pri razpisih in dodeljevanju stanovanj, kar naj bi povečalo dostopnost tudi za srednji razred, mlade družine in zaposlene v poklicih, pomembnih za lokalno skupnost. Sistem subvencij se prenavlja: po novem bo stroške pomoči ranljivim skupinam v celoti krila država, s čimer naj javna najemna stanovanja ne bi več predstavljala bremena občinskih proračunov.

Zakon o financiranju gradnje stanovanj omogoča dolgoročno načrtovanje: občine in lokalni skladi bodo lahko dostopali do ugodnih 30-letnih posojil prek SID banke, republiški stanovanjski sklad pa bo razpolagal z dodatnimi sredstvi za lastne projekte. Minister **Simon Maljevac** je ob sprejetju zakona dejal, da je bil slovenski javni stanovanjski fond desetletja sistemsko zanemaren, danes predstavlja le 4 odstotke vseh stanovanj, kar nas uvršča med najslabše v EU. Novi zakonodajni okvir naj bi to sliko postopoma spremenil. Pri tem je tudi že večkrat opozoril, da se zgledujejo predvsem po dunajskem oziroma avstrijskem modelu, kjer hrbtenico stanovanjske politike predstavljajo javna najemna stanovanja. "Zgovoren je podatek, da na Dunaju skoraj polovica prebivalcev trenutno prebiva v najemnem stanovanju."

Christian Schantl:

"Dunaj nikoli ni popustil pritiskom privatizacije."

V Barceloni najemnine v dveh letih zrasle za 30 odstotkov

Evropska mesta se spopadajo z vse hujšo stanovanjsko krizo. V Barceloni so se najemnine v zadnjih dveh letih zvišale za skoraj 30 %, mestne oblasti pa do leta 2028 načrtujejo ukinitvev 10.000 dovoljenj za kratkoročno oddajanje. V Berlinu primanjkuje več kot 800.000 stanovanj, lani so najemnine zrasle za 12 %. Irski Dublin ne dosega letnih ciljev gradnje in se sooča z velikim deležem praznih stavb.

Po podatkih združenja Eurocities skoraj polovica županov evropskih mest meni, da so stanovanjske razmere že kritične. Povprečne cene stanovanj so se v EU v zadnjih letih zvišale za skoraj 50 %, najemnine pa za skoraj 20 %.

Mestne oblasti in strokovnjaki EU zato vse glasneje opozarjajo, da brez javnih investicij in dolgoročnih politik prebivalstvo izgublja dostop do varnega in dostojnega bivanja.

razstava o socialnih stanovanjih na Dunaju je bila tudi v Muzeju novejšje zgodovine v Celju. Foto: Sanja Verovnik

Panorama dunajske soseske Aspern
Seestadt Foto: Aspern Seestadt

25. 07. 2025

Večer

Stran/Termin: 4

Naslov: Koliko in kje vse bo gradila država

Naklada: 17.789,00

Avtor: Tanja Fajnik Milakovič

Površina/Trajanje: 352,73

Rubrika/Oddaja: V ŽARIŠČU

Žanr: POROČILO

Gesla: STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, NAJEMNA STANOVANJA

SIMON MALJEVAC

Koliko in kje vse bo gradila država

S Simonom Maljevcem, ministrom za solidarno prihodnost, o stanovanjski politiki in načrtih države

Tanja Fajnik Milakovič

Junija smo v prilogi V soboto objavili daljši intervju z ministrom za solidarno prihodnost **Simonom Maljevcem**, v katerem je odgovarjal na vprašanja v zvezi z dolgotrajno oskrbo. Objavljamo še nekaj njegovih odgovorov na dodatna vprašanja, povezana s stanovanjsko politiko države, za katero je prav tako zadolžen resor ministra Maljevca.

Pred kratkim se je vlada odločila za tretjo dokapitalizacijo republiškega stanovanjskega sklada v vrednosti 100 milijonov evrov in zagotovila denar tudi v državnem proračunu za leto 2026.

"Doslej smo republiškem stanovanjskemu skladu zagotovili 51 milijonov evrov proračunskih sredstev. Z nedavno sprejeto odločitvijo o 100-milijonski dokapitalizaciji pa vlada pošilja jasno in močno sporočilo: gradnja javnih najemnih stanovanj je ena naših prednostnih nalog. S tem povečujemo zmogljivosti stanovanjskega sklada in mu omogočamo dolgoročnejše načrtovanje ter stabilnejše financiranje projektov. Zagotovili smo tudi proračunska sredstva za leto 2026. To ni enkraten ukrep, ampak uresničevanje naših zavez na področju stanovanjske politike. Naš cilj je jasen in je omogočiti dostop do varnega in cenovno sprejemljivega bivanja širšemu krogu prebivalcev: mladim, družinam in starejšim tako v urbanih središčih kot tudi v manjših krajih. Republiški stanovanjski sklad gradi ali ima v pripravi na gradnjo 17 projektov, v okviru katerih načrtuje 1934 novih stanovanjskih enot. Skupna ocenjena vrednost teh projektov je približno 400 milijonov evrov. Z načrtovanimi sredstvi bomo pospešili njihovo izvedbo in zagotovili, da bodo nova stanovanja kmalu tudi na voljo tistim, ki jih najbolj potrebujejo."

”

"Zavedam se, da zgolj neprofitna najemnina ne pomeni tudi nizkih skupnih stroškov bivanja"

Kje se bo gradilo?

"Denar iz tega svežnja bo namenjen za gradnjo v Mariboru, Ljubljani, Kranju, Celju, Novem mestu, Lukovici, Lendavi, Trzinu, Mirni, Dragomlju in na Jesenicah."

Nova javna najemna stanovanja se gradijo po višjih standardih, zaradi česar so stroški bivanja v njih višji. Denimo, ta stanovanja so energetske varčnejša, a zaradi tega so zneski na položnicah za elektriko občutno višji. Čeprav zanje veljajo neprofitne najemnine, postajajo ta stanovanja nedostopna zaradi višjih stroškov. Lahko to pokomentirate?

"Republiški stanovanjski sklad je v zadnjih letih uvedel številne ukrepe za racionalizacijo stroškov gradnje, zlasti na področju energetske učinkovitosti. Z višjimi stroški bivanja zaradi višjih standardov doslej nisem bil neposredno seznanjen. Lahko pa povem, da v državnem zboru obravnavamo dva zakona, ki bosta postavila temelje za sodobno stanovanjsko politiko, osredotočeno na gradnjo javnih najemnih stanovanj po vsej Sloveniji. Hkrati na ministrstvu pripravljamo nacionalni stanovanjski program, ki bo jasno določil, kje in kakšna stanovanja se bodo gradila, da bi bila bolj dostopna za vse generacije."

Ne gre le za energetiko, ampak tudi za primere, ko so stanovalce deložirali, ker niso zmogli plačevati visokih stroškov v sicer javnih neprofitnih stanovanjih.

"Zavedam se, da zgolj neprofitna najemnina ne pomeni tudi nizkih skupnih stroškov bivanja. Javna najemna stanovanja so energetske varčnejša in zgrajena po višjih standardih, a se v praksi to lahko odrazi tudi v višjih obratovalnih stroških, kar je lahko velik izziv za ljudi z nižjimi dohodki. Primeri, kot so deložacije zaradi nezmožnosti plačila, so skrb vzbujajoči in kažejo, da moramo sistemsko opredeliti ne le dostopnost stanovanj, temveč tudi vzdržnost bivanja v njih. Prav zato pripravljamo nacionalni stanovanjski program, kjer bosta med ključnimi usmeritvami tudi bolj celostna obravnava stanovanjskih stroškov in krepitev mehanizmov za zaščito najemnikov."

Koliko novih najemnih stanovanj načrtujete v Mariboru?

"Nacionalni stanovanjski program bo temeljil na potrebah posameznega kraja. Imeli smo že regijska srečanja, kjer smo preverjali potrebe po stanovanjih in naredili anketo po občinah. Naš cilj je, da se bo gradilo tam, kjer so potrebe večje."

Torej največ v Ljubljani?

"Ne gre le za Ljubljano, kjer so potrebe res največje. Ocenjujemo jih na okoli 4000 novih najemnih stanovanj, ampak tudi za druga večja mesta. Intenzivno gradnjo načrtujemo v Mariboru, kjer primanjkuje vsaj 2000 stanovanj, prav tako na Obali in v drugih urbanih

središčih po Sloveniji. Gre za ambiciozen desetletni načrt gradnje javnih neprofitnih stanovanj. Z novimi zakoni prvič uvajamo sistemsko financiranje in dolgoročno načrtovanje gradnje, ki ne bo več odvisna od naključij ali lokalnih pobud. Kar pa se Maribora tiče, se bo po načrtih letos ali v začetnih mesecih prihodnjega leta začela gradnja 440 javnih najemnih stanovanj v soseski Novo Pobrežje, ki jih bo gradil republiški sklad. Od teh 440 stanovanj jih bo 60 oskrbovanih. Prav ta teden smo položili temeljni kamen za gradnjo 20 javnih najemnih oskrbovanih stanovanj, ki jih bo mariborski stanovanjski sklad gradil v bližini - v Staršah."

Bo ta plan pomagal moškemu, ki so ga življenjske okoliščine prisilile, da živi v vrtni uti brez elektrike in vode? Razmišljate, da bi gradili tudi manjše enote za samske, ostarele?

"Žalostni primeri, kot je ta, nas opominjajo, zakaj so sistemske rešitve nujno potrebne. Zato naš načrt vključuje tudi gradnjo manjših stanovanjskih enot, ki bodo primerne za samske, starejše ali druge posameznike v tiski. O tem bodo glede na lokalne potrebe odločali občinski stanovanjski skladi, ki bodo pristojni za njihovo upravljanje. Pomembna novost je tudi ta, da prosilec za stanovanje po novem ni več zavezan k stalnemu prebivališču v občini, kjer zaprosi za stanovanje - kar povečuje dostopnost za vse. Poleg tega smo zmanjšali pomen točkovanja in s tem omogočili večjo prilagodljivost pri dodeljevanju stanovanj najbolj ranljivim. Obenem želimo poudariti, da ta stanovanja niso namenjena zgolj socialno ogroženim. Tudi posamezniki z rednimi prihodki lahko v določenih življenjskih obdobjih potrebujejo najemno stanovanje - in prav je, da jim to omogočimo. Danes ima Slovenija le 4,7 odstotka najemnih stanovanj, evropsko povprečje pa je 8 odstotkov. Če želimo dohiteti ta standard, potrebujemo najmanj 15.000 do 20.000 novih javnih najemnih stanovanj."

Foto: Andrej Petelinšek

"Z novimi zakoni prvič uvajamo sistemsko financiranje in dolgoročno načrtovanje gradnje, ki ne bo več odvisna od naključij ali lokalnih pobud," pravi minister.

Foto: Andrej Petelinšek

25. 07. 2025

Dnevnikov objektiv

Stran/Termin: 12

Naslov: Razsipnost in še večja pogoltnost države

Naklada: 3.723,00

Avtor: Mirko Vintar

Površina/Trajanje: 1.586,76

Rubrika/Oddaja: /

Žanr: POROČILO

Gesla: STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE

Napovedane reforme in razvojni preboj

Razsipnost in vse večja pogoltnost države

Mirko Vintar

ahko bi rekli, da se mandat Golobove vlade približuje ciljni ravnini, smo že globoko v predvolilnem letu. V zadnjem letu bodo naredili še kakšne kozmetične spremembe za boljši vtis, morda kakšen zakon, ki je že v proceduri, spravili pod streho. Ta mandat se nam kaže kot mandat zamujenih priložnosti ali »veliko grmenja, malo dežja«. Naj spomnimo, Golob je veličastno zmagal na prejšnjih volitvah in njegova vlada je nastopila mandat v glavnem z obljubami, da bodo, prvič, sprostili družbo in jo osvobodili »Janševe strahovlade«, drugič, izpeljali vrsto reform v javnem sektorju (JS), začeni z reformo zdravstva, ki so jo ves čas postavljali na prvo mesto. In, tretjič, vzpostavili boljše sistemsko okolje za preboje v gospodarstvu, doseganje višje dodane vrednosti, med drugim tudi z zmanjšanjem obremenitev iz dela ter povečanjem obremenitev premoženja.

Prvi sklop je povsem politične narave in s tem smo lahko kar zadovoljni. Priznati je treba, da je v tem mandatu veliko več družbenega in socialnega dialoga, javni prostor je bolj sproščen, diskurz je postal bolj kultiviran in pri večini posegov v konkretne javne politike se vsaj deklarativno išče konsenz s socialnimi partnerji. Drugi, osrednji vsebinski sklop se nanaša na posege v nekatere ključne javne politike, zdravstvo, pokojninsko reformo, reformo plač v javnem sektorju, spremembe socialne in delovnopravne zakonodaje, stanovanjsko politiko in še kaj bi se našlo. Večinoma so te sistemske spremembe nujne, če želimo preprečiti popoln razpad nekaterih ključnih javnih sistemov. Nekatere so pogojene tudi s črpanjem evropskih sredstev in nad njimi bedijo evropske institucije. Omenjenih področij se je vlada s precejšnjo zamudo vsaj deklarativno tudi lotila. Zaradi odlašanja, nejasnih ciljev, tudi nerodnosti, so jo razmere povsod prehitevale. Igro so skoraj povsod vodili različni lobiji in sindikati. Rezultati so temu pri-

Na kratko, v Evropi smo med prvimi po povečanju javne porabe, tudi med prvimi šestimi po višini davkov in po zadnjih podatkih čisto na repu pri izrabljanju evropskih sredstev.

merno blede, skromni. Pripravljene in do zdaj deloma izvedene spremembe so se zreducirale na večinoma parcialno odpravljanje najbolj žgočih problemov v JS ter odlaganje pravih, nujnih reform v megleno prihodnost.

Tretji sklop, ki je v razvojnem pogledu za državo najpomembnejši, pa je skoraj v celoti ostal na tialu. Namesto razbremenitev bodisi dela bodisi gospodarstva nasploh in ustvarjanja bolj konkurenčnega okolja smo ostali praznih rok. Celo nasprotno, gospodarstvu se je prispevke, davke in naloge samo dodajalo, namesto administrativnih razbremenitev doživljamo dodatno birokratizacijo. Po oceni gospodarske zbornice je v mandatu te vlade gospodarstvo dobilo enajst novih obremenitev. V ta sklop sodi tudi nujna konsolidacija in optimizacija javnega sektorja (JS) v organizacijskem in upravljalnem smislu, zmanjšanje birokracije oziroma administrativnih ovir in stroškov, radikalno skrajšanje nekaterih že nevalgičnih upravnih postopkov. Torej dvig ravni javnih storitev z zdravstvom in državno upravo na čelu ter bolj učinkovita, tehnološko naprednejša in vitka država. Na žalost smo tu po večini mednarodno primerljivih indikatorjev celo nazadovali.

Glede na prepričljivo večino v parlamentu, izrazito premoč glavne koalicijske stranke, je imel ta predsednik vlade enkratno priložnost, da bi naredil premike, ki bi Sloveniji po dolgi letih mrtvega teka omogočili preboj med povprečno ali celo nadpovprečno razvite evropske države. A ta priložnost je žal zamujena.

Mednarodno okolje in Slovenija

Narobe bi bilo trditi, da je v Sloveniji vse narobe. V resnici velik del prebivalstva re-

lativno dobro živi, socialne razlike so med najmanjšimi v Evropi (o tem govori Ginnijev koeficient, po katerem smo drugi v Evropi). Tudi najnovejše ankete zadovoljstva prebivalcev z življenjem, kar kaže Umarjevo poročilo o razvoju, so nas uvrstile zelo visoko v EU. Še vedno smo zelo varna država. A vse to nas očitno tudi uspava. Živimo v času tektonskih globalnih sprememb. Te so se začele dogajati že prej, a na površje so izbruhnile z začetkom vojne v Ukrajini.

Evropa oziroma njene največje članice vse bolj ekonomsko in tehnološko zaostajajo za ZDA in Kitajsko. Je vse manj konkurenčna, tudi zaradi visokih cen energentov. Od cenjenih ruskih virov se je sama odklopila. Vsa večja evropska gospodarstva so v recesiji ali se v to smer premikajo in imajo velike javnofinančne težave. Vlade padajo, ekstremna desnica se krepi. Evropa in naša vlada je z zamahom ene roke privolila v enormno povečanje izdatkov za obrambo, ne da bi kdor koli vedel, za kaj in koliko denarja sploh potrebujemo, še manj, kje ga bomo vzeli. Na vse to smo kot država zelo slabo pripravljeni. Korenitejšim sistemskim spremembam pa tudi nekaterim bolečim rezom v JS se krčevito upiramo in prav to utegne našo relativno blaginjo dolgoročno ogroziti.

Razvojno zaostajanje Slovenije

Po pandemiji se je slovensko gospodarstvo relativno hitro in dobro postavilo na noge. Odprlo se je časovno okno, ki bi ga morali izkoristiti tudi za nujne reforme v JS. Razumna vlada bi morala naše javne finance čim bolje pripraviti na krizne čase, racionalizirati stroške in varčevati. Na žalost te priložnosti nismo izkoristili. Čeprav po javnofinančnem primanjkljaju še ne izstopamo, smo pa pri javni porabi vsako leto bolj v vrhu držav EU. Projekte in nove proračunske obveznosti, ki jih vlada dokaj lahkotno sprejema, bi morala

javnofinančno nevtralizirati, če že ne preseči z varčevalnimi ukrepi na odhodkovni strani. Rezerv je v našem JS, ki se že več desetletij nenadzorovano razrašča, ogromno. Že samo število zaposlenih se je v približno petnajstih letih povečalo z okoli 150.000 na blizu 200.000, torej za okoli eno tretjino.

Ekonomska politika te vlade je nekako shizofrena. Uvajajo se nova ministrstva, službe, stanovanjski sklad, na veliko se zaposluje, povečujejo se plače, torej veliko troši, pa tudi novi davki in prispevki (dodatno zavarovanje, celodnevna oskrba, večja obdavčitev SP itd). Na kratko, v Evropi smo med prvimi po povečevanju javne porabe, tudi med prvimi šestimi po višini davkov in po zadnjih podatkih čisto na repu pri izrabljanju evropskih sredstev. BDP nam je v prvem četrtletju padel najbolj med članicami EU (0,8 odstotka). Eden od zadnjih udarcev ekonomski in gospodarski politiki te vlade je napoved znižanja gospodarske rasti za letošnje leto. Je med največjimi v Evropi, po oceni Banke Slovenije je pričakovana rast samo še 1,3 odstotka. Še vedno znatno zaostajamo po produktivnosti, kjer smo na okoli 85 odstotkih EU, ta nam je v zadnjem letu celo padla za 1 odstotek. Slovenski BDP se že okoli 20 let vrti okrog 90 odstotkov evropskega, višje se nam nikakor ne uspe povzpeti.

Cela vrsta vzhodnoevropskih držav, ki so bile daleč za nami, nas je v tem času dohitela ali celo prehitela. Če primerjamo države po pariteti kupne moči na prebivalca, nas je po podatkih Mednarodnega denarnega sklada (IMF) za leto 2025 (kar je najbolj relevantna primerjava dejanskega dohodka v državi) Češka prehitela, baltske države in Poljska so se z nami praktično izenačile, tudi Hrvaška

le malo zaostaja (Avstrija 74.372 evrov, Češka 59.368 evrov, Slovenija 57.985 evrov, Litva 57.196 evrov, Poljska 55.186 evrov, Hrvaška 51.442 evrov). Vse te države, z izjemo Avstrije, so bile pred desetimi, petnajstimi leti daleč, res daleč za nami. Ne gre samo za trenutno stanje, problem je dolgoletni trend, ki je izredno slab. Če smo le malo samokritični in nam ni vseeno za našo prihodnost, potem posebnih razlogov za zadovoljstvo ni. Še manj za trkanje te vlade (in tudi prejšnjih) po prsih. Gre za dolgoročne razvojne tendence, ki bi nas kot narod in vsako odgovorno vlado morale skrbeti. Slovenija že dolgo ni več »zgodba o uspehu«, kot je kazalo ob vstopu v EU pred dvajsetimi leti, ta uspeh je povsem skopnel.

Država izgublja konkurenčnost, o čemer govorijo tudi velik zdrs na mednarodni lestvici konkurenčnosti (IMD World Competitiveness Ranking 2024). Na tej lestvici smo pred leti že bili okrog 35. mesta skupaj s Češko. Zdaj je Češka na 29. mestu, Slovenija pa na 46. (v Evropi je Češka na 19., Slovenija pa na 31. mestu). Po zanimivosti za tuje investitorje smo še nižje, to je na 57. mestu, Češka je na 27. mestu. Pri tem smo po učinkovitosti vladanja na tej lestvici v mandatu te vlade padli za tri mesta, pri čemer so najslabše ocenjene naše davčne politike. Zdrsnili smo tudi na lestvici korupcije.

Treba bi se bilo vprašati, kaj Slovenija že vrsto let dela narobe, da primerjalno kot država vse bolj zaostajamo za konkurenco. Ni dovolj, da imamo številna vrhunska visoko inovativna podjetja, če pa smo kot država vse bolj neučinkoviti, nekonkurenčni, raven javnih storitev pada, po življenjskem standardu in kupni moči prebivalstva pa prav tako ne sledimo drugim državam.

Menim, da gre za dva osrednja sklopa problemov. Prvič, očitno ne znamo ustvariti dovolj konkurenčnega okolja za gospodarstvo, vključno z investicijskim, administrativnim in davčnim okoljem, ki bi bilo bolj atraktivno za tuja vlaganja, pa tudi za razvoj vrhunskih tehnoloških znanj. Glede na naglo drsenje na lestvici konkurenčnosti je jasno, da že nekaj let, še zlasti v mandatu te vlade, stanje le še poslabšujemo. In drugič, naš JS, ki predstavlja enega osrednjih stebrov tega »konkurenčnega okolja« države, je organizacijsko/upravljalno ter tehnološko vse bolj nefunkcionalen. Tak postaja čokla v razvoju države.

Spremembe JS v primežu lobijev, sindikatov in nezrele politike

Vsaka celovita reforma v JS obsega štiri medsebojno prepletene domene; politično, pravno, organizacijsko in tehnološko, vse imajo isti cilj, izboljšanje performans sistema. Dosedanji poskusi te vlade so izgubili vso sapo že pri pisanju novih zakonov. Prvi pogoj za uspeh reform v JS je, da imamo torej jasno definirane kvantitativne in/ali kvalitativne cilje v smeri boljšega delovanja javnih sistemov, pri čemer se zasleduje predvsem kakovost storitev in zniževanje stroškov. Vlada na žalost na nobenem področju, ki se ga je lotila, od zdravstva, sistema plač pa do pokojninske reforme, nič od tega ni imela jasno definiranega in ničesar ni izpeljala do konca. Ker spremembe na področju javnih politik vedno zadenejo tudi v interese bolj ali manj vplivnih skupin, je potrebno poleg jasnih ciljev imeti tudi znanje in pogum za njihovo izvedbo. Celo reševanje problematike zdravstva, ki velja za osrednji projekt te vlade – vlada je vanj vložila morda največ naporov, tudi dobrih namenov in denarja – se je zreduciralo na vrsto posamičnih par-

cialnih ukrepov, za katere še ne vemo, kako bodo delovali.

Ustanavljanje novih ministrstev je bil strel v lastno koleno. Koordinacija med ministrstvi, ki je bila vedno problem, tudi zato, ker jih vodijo ministri različnih strank, se je še poslabšala. Vlada kot kolektivni organ upravljanja države deluje vse bolj razglašeno, v glavnem prek dopisnih sej, kjer vsak minister gleda samo še svoj vrtiček. Celote ne vidi nihče več in, kot kaže, tudi nikogar več ne zanima. Lep primer tega je, kako so vsi »spregledali« Gologovo lahkotno privolitev v dvig obrambnih izdatkov na 5 odstotkov BDP.

Ključnih problemov JS, kot so slaba, neracionalna organiziranost, slabo upravljanje, poudarjeno politično kadrovanje, neracionalno trošenje javnih sredstev, kamor koli se ozremo, se noben minister sploh ni dotaknil. Vsi projekti, ki se jih je vlada lotila, so naravnani tako, da bodo proračunsko luknjo povečevali. Vemo, koliko desetih milijonov je bilo vrženih stran pod prvim zdravstvenim ministrom te vlade za proklamirano skrajševanje čakalnih vrst. Ukinitve dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja se je spremenila v obvezni prispevek za vse in dodatno sofinanciranje iz proračuna. A glavni udarec proračunu prinaša sprememba sistema plač, kar naj bi nas stalo okoli 1,5 milijarde evrov. Ta je bila najbrž res neizogibna, a izvedena tako, da razen velikega povečanja mase za plače v funkcionalnem smislu država in uporabniki

storitev javne uprave niti kratkoročno, še manj dolgoročno, ne bomo dobili ničesar.

Povečanje stroškov za plače v JS bi kot družba lažje sprejeli, če bi vlada naredila vsaj simboličen napor, da bi se kaj tudi izboljšalo in racionaliziralo. Da bi izvedla kakšno reorganizacijo služb, organov, agencij, zavodov, morda kakšno službo celo ukinila. Da bi optimizirala kje kakšen proces, izboljšala kje kakšno javno storitev, ukinila kakšen dodatek ali skrajšala nekaterim nerazumljivo dolge dopuste, ukinila kakšno birokratsko oviro. Skratka, vsaj kak majhen simboličen korak v smeri boljšega delovanja sistema, k boljšim storitvam in cenejši državi. Žal čisto nič od tega ne bomo v zameno dobili davkoplačevalci!

Skupna značilnost projektov, ki jih je ta vlada izpeljala, je, da so bili vsi po vrsti vsečno zasnovani, a slabo premišljeni, kot je ukinitve dopolnilnega zavarovanja, evidentiranje delovnega časa, napoved reševanja stanovanjske problematike, dolgotrajna oskrba in še kaj. Skoraj vsi se še dodatno zasedajo v javne finance, pokrivajo pa z uvedbo novih davščin, dodatno je obdavčila tudi vse oblike prekarne delo. Od študentskega dela, ki je že itak mizerno plačano, se bo plačeval tudi prispevek za dolgotrajno oskrbo, samostojni podjetniki ga bodo plačevali celo dvojno. V oči bode, na eni strani razsipnost in vse večja pogoltnost države, na drugi pa nesposobnost vlade, da bi delovanje sistemov JS vsaj malo optimizirala.

Zaradi nerazumljivo dolgih postopkov umeščanja objektov v prostor se podjetja vse težje odločajo za večje investicije pri nas. Slabo funkcioniranje državne uprave in zbirokratiziranost upravnih postopkov sta postala nerešljiv problem tudi za samo vlado. Z večjimi infrastrukturnimi projekti, kot je denimo tretja os, ne pride več nikamor. Zaustavila se je prenova bolnišnic, obnova Drame, pri drugem tiru se vse bolj zatika. Povsod je ogroženo črpanje evropskih sredstev. Celo poplavalna obnova, kjer je država obljubljala hitre rešitve in gradnjo

nadomestnih objektov, se je sprevrgla v pravi fiasko zaradi teh istih problemov.

Če pogledamo kadrovske pokrajine v JS širše, se ta iz leta v leto samo poslabšuje. Vpletanje politike v kadrovske postopke za vse pomembnejše položaje v JS, nadzorne svete, upravne odbore, svete šol skoraj ne bi moglo biti bolj intenzivno. To je eden ključnih, a ne edini problem. Povprečna starost zaposlenih se naglo povečuje. K temu nezanemarljivo prispeva tudi ureditev, da lahko zaposleni, ko dopolnijo 40 let delovne dobe, brez soglasja delodajalca in brez časovnih omejitev ostanejo na svojem delovnem mestu in prejemajo še delež pokojnine. Tak uradnik, ki opravlja isto delo, denimo za okencem, je za državo dvakrat dražji od mladega kolega, ki bi ga nadomestil. Tudi to gotovo ne prispeva k večji učinkovitosti uprave in skrajševanju vrst pred okenci. Še manj to, da lahko uradniki dvakrat na teden delajo od doma. Očitno je, da dolgoletna politizacija kadrovanja v JS, nenehne menjave na najvišjih položajih v upravi in kadrovanje po političnih preferencah namesto kompetencah terjajo vedno večji davek v obliki vse večje neučinkovitosti države.

Digitalna preobrazba JS

Vlada se je odločila, da poleg dveh drugih ustanovi tudi samostojno ministrstvo za digitalno preobrazbo. Sklepali bi, da bo prav digitalizaciji slovenskega javnega sektorja in gospodarstva namenjena posebna pozornost. Zamisel sama po sebi ni slaba. Slovenija po vrsti kazalcev digitalizacije zaostaja za številnimi državami. Gre pa tudi za enega najmočnejših vzvodov za razvojni preboj gospodarstva na eni ter povečevanje učinkovitosti, kakovosti in zmanjševanje stroškov JS na drugi strani. Digitalizacijo bi morala vlada postaviti v središče in način svojega delovanja. Morali bi si zastaviti cilj, da se na tak način zaustavi nebrzdano rast JS, kjer se število zaposlenih blizu 200.000. Premišljena/ciljana digitalizacija in vse bolj tudi uvajanje orodij umetne inteligence ne povečujeta samo kakovosti storitev, pač pa hkrati zmanjšujeta tudi potrebe po novih zaposlitvah. A

nič od tega ni opaziti v načinu delovanja te vlade. Najprej bi morala sprejeti sklep, da se v celoti ukine papirno poslovanje z občani in podjetji, kar so nekatere najnaprednejše države na tem področju, kot je denimo Estonija, storile že pred nekaj leti. O tem smo na teh straneh pisali že v preteklosti. Pravzaprav ta vlada ni pokazala nobenih ambicij, da se v resnici z digitalizacijo dosežejo kakšni resnejši razvojni premiki. Geodetska uprava RS razpošilja na papirju 1.200.000 lastnikom nepremičnin v Sloveniji kuverte s podatki o ocenjeni vrednosti njihovih nepremičnin. Ne gre samo za strošek, ki ni zanemarljiv, ključno je sporočilo, ki nam ga vlada pošilja, da pomena digitalizacije pravzaprav ne razume in ne jemlje resno. Tak odnos se odraža tudi na doseženih rezultatih tega ministrstva, ki so na žalost kljub velikemu trošenju denarja zelo vprašljivi.

Ministrstvo, ki se je do zdaj proslavilo predvsem z velikim zapravljanjem denarja (afera z nakupom 13.000 računalnikov), ima že skoraj 300 zaposlenih, a res zelo malo konkretnih rezultatov na področju digitalne preobrazbe JS. Ne samo skrajno neracionalen nakup računalnikov za več kot 6 milijonov, ustanovili so tudi 220 tako imenovanih digitalnih točk po vseh slovenskih občinah, kar je tudi kar nekaj stalo. Ukrep je kakšnih dvajset let prepozen. Dedki in babice, ki bi morda potrebovali pomoč teh »digitalnih točk«, bodo danes to veliko hitreje dobili od svojih otrok in vnukov. Po priznanju sedanje ministrice jih je delujočih le še 162, v katerih pa po razpoložljivih podatkih opravijo povprečno 2 (dve) storitvi na dan. Očitno je bil tudi to strel v prazno.

Tudi sicer Slovenija primerjalno z drugimi državami stagnira pri uporabi e-storitev javne uprave. Če pogledamo podatke, ki jih že dolga leta spremlja EU v okviru indeksa DESI (The Digital Economy and Society Index 2024), kaže, da je Slovenija pri uporabi e-storitev dosegla svoj vrh okrog leta 2020, ker nas je v to prisilila epidemija. Po tem letu, in to velja za ves čas vladanja te vlade, nismo pri nobenem indikatorju glede upora-

be e-storitev, bodisi občanov bodisi podjetij, dosegli praktično nobenega napredka, na nekaterih področjih je opaziti celo nazadovanje za povprečjem EU, denimo pri uporabi naprednejših aplikacij podatkovne analitike UI in obsežnih podatkov.

Dobre namere so zvodenele

Kako se izviti iz dolgoletnega primeža lovljenja evropskega povprečja in vse bolj skrb vzbujajočega zaostajanja za primerljivimi državami? Profesor Dušan Mramor v svoji najnovejši knjigi *Vse delate narobe* izpostavlja, da Slovenija potrebuje velik premik v razvoju ali, če hočete, razvojni preskok, če želi ohraniti kljub staranju prebivalstva vsaj dosedanjo raven blaginje. Nujno bi bilo povečati delovno aktivnost in doseгти večjo produktivnost. Poudarili bi, da ne samo v gospodarstvu. Nič manj ali še bolj bi tak premik potrebovali v JS, da bi raven javnih storitev spravili vsaj na raven, ki smo jo pred leti že imeli. Prav tako nujno bi bilo obrzdali stroške države. Obstaja vrsta razvojnih strategij, ki so jih pripravili različni deležniki od gospodarske zbornice do akademske sfere, a vse nedotaknjene počivajo v predalih.

Ne bomo trdili, da ta vlada ni naredila ničesar. Vsekakor je imela nekaj dobrih namer zaboljšati stanje, predvsem v zdravstvu, socialni in stanovanjski politiki. Povečala je vlaganja v raziskovalno dejavnost in gradnjo javnih stanovanj. Želja po zaščiti javnega zdravstva je vsekakor hvalevredna. A pri izvedbi so večinoma dobre namere zvodenele ali ostale na pol poti. V »razvojnem oziroma prebojnem smislu« pa je v nasprotju z velikimi obljubami vlada povsem zatajila. Z vsemi dodatnimi obremenitvami gospodarstva, brez ene same razbremenitve, brez resnejšega razmisleka o zmanjšanju administrativnih ovir in stroškov ter z vse manj funkcionalnim JS samo še bolj stagniramo.

No, odgovor na vse te ugotovitve ima predsednik vlade že v rokavu. Vse to in še več bodo uresničili v naslednjem mandatu.

Fotografija: Jaka Gasar

V oči bode na eni strani razsipnost in vse večja pogoltnost države, na drugi pa nesposobnost vlade, da bi delovne sisteme JS vsaj malo optimizirala.

25. 07. 2025

Primorske novice

Stran/Termin: 22

Naslov: Kdo se bo do konca zaplezel?

Naklada: 21.000,00

Avtor: Ivan Puc

Površina/Trajanje: 1.307,08

Rubrika/Oddaja: DRUŽBA

Žanr: POROČILO

Gesla: NAJEMNA STANOVANJA

Začele so se parlamentarne počitnice, med katerimi si morajo stranke nabrati novih moči za vročo politično jesen

Kdo se bo do konca zaplezel?

Vladajoče stranke se na počitnice odpravljajo po doslej najtežji stresni preizkušnji. Njihov "sprinterski vlak" ni sestavljen, medtem ko ima v zavetrju dolgega in kaotičnega zaključka izzivalec pomočnike že na svojih mestih. Odločiti se mora, glede na individualne kvalitete, še med Janezom Ciglerjem Kraljem in sedem let mlajšim Jernejem Vrtovcem.

IVAN PUC

Medtem ko si ekipa desne sredine med počitnicami lahko privošči višinske priprave, morajo koalicijski poslanci do konca mandata še marsikaj oddelati. Za zdaj kaže, da so po hudem referendumskem mačku vladne stranke uredile vrste - vsaj v državnem zboru. Tako so prejšnji teden sprejeli težko pričakovani podnebni zakon ter pred tem složno odbili interpelacijo zoper ministrico za kulturo **Asto Vrečko** in ministra za notranje zadeve **Boštjana Poklukarja**. Koalicijski parlamentarni glasovalni stroj še deluje.

Res rezanje salame?

Še pred glasovanjem tistega "črnega petka" smo zapisali, da je SD in Levico upravičeno strah, da bi se v finišu volilnega spopada ali že prej volilni glasovi ne zlivali množično k Svobodi ali novemu "odrešitelju" na levi sredini. "Prezirajoč geopolitične razmere in posledice (umika jedrskega dežnika ZDA nad Evropo) sta se ogradili od zadreg, s katerimi se je na vrhu Nata soočil vladni predsednik, in ga javno pozivali, naj tam ne podpiše sklepne deklaracije. Lahko bi rekli, prosto po kanclerju Merzu, da je Robert Golob za Matjaža Hana in Asto Vrečko v Haagu opravil umazano delo," smo dodali. Zgodilo se je prav to, vsem strankam v parlamentu, tudi SDS in Levici, ustreza, da se je Golob znašel stisnjen v kot.

Kot vedno, ko zavre v koaliciji, se širi zgodba, da predsednik vlade **Robert Golob** obe manjši partnerici "reže kot salamo". Pa ima res tako nabrušen nož? Ministri SD in Levice imajo v svojih resorjih precej proste roke; počno, kar želijo in česar so sposobni. Levica v kulturi izvaja polarizacijo glede na svoje ideološke preference. Svoboda jo je podprla pri bojkotu referendumu o dodatkih k pokojninam vrhunskim umetnikom, ne pa tudi SD, čeprav ji je ta stranka "pomagala" pri referendumu o obrambnih stroških.

Medtem ko Han vztraja tik pod vrhom lestvic priljubljenih političark in politikov, to ne glede na izpostavljenost in skrbno garderobo ne velja za Vrečkovo. Njen minister za solidarno prihodnost **Simon Maljevac** ne glede na vztrajne pritiske interesnih skupin na čelu s predsednikom Obrtno-podjetniške

zbornice **Blažem Cvarom** pri zaticajoči se dolgotrajni oskrbi uživa premierjevo podporo. Prispevek zanj od tega meseca naprej plačujejo zaposleni, delodajalci, upokojenci, samozaposleni in kmetje, četudi se šele dobro zaganja in bo oskrba na domu vzpostavljena jeseni, zaradi zapletov z informacijskim sistemom pa najbrž še pozneje in kot zanalasč v predvolilnem času.

Dopolnilo koalicijske pogodbe

Levica ima od minulega petka z zakonom na voljo 100 milijonov evrov vsako leto za izgradnjo 20.000 javnih najemnih stanovanj v desetih letih. Predsednik vlade je

**Vsem strankam v
parlamentu, tudi SDS in
Levici, ustreza, da se je
Golob znašel stisnjen v
kot.**

temu pridal svoj lonček in napovedal največji zagon gradnje javnih najemnih stanovanj v zgodovini države. Skratka, "dolgotrajna oskrba za stare, stanovanja za mlade, javno zdravstvo za ljudi vseh starosti", to je bila še pred nedavnim preprosta koalicijska formula za še en mandat.

Kot rečeno, ta dva ključna projekta koalicije sta v "lasti" Levice. Tudi sicer velja, da je Levica koaliciji prispevala neprimerno velik programski delež. Lahko se vedno sklicuje na koalicijsko pogodbo. V njenem protokolu so zapisali, da se bodo koalicijski partnerji izogibali vlaganju interpelacij zoper ministre, vlaganju zaupnic ali nezaupnic vladi in podpori tem orodjem. Vsaka naslednja koalicija bi morala v pogodbo dodati še eno etično načelo: nikakršnega samovoljnega opletanja katerekoli vladne stranke z referendummi naj ne bi bilo o aktih, ki se sprejemajo na vladi. Kdo pa si je predstavljal, da si lahko koalicijske stranke nagajajo z referendummi, kar lahko s pridom izrabi opozicija. Ko se je kot mandatar Golob odločil, da vzame v vlado takšno protisistemsko stranko, kot je Levica, bi morali v protokolarni del koalicijske pogodbe vnesti tudi to varovalko.

Osebnе ambicije pred stranko

Bolj v zadregi s projekti, s katerimi bi se pred volivci lahko pohvalila, je SD. **Tanja Fajon** si je kot predsednica stranke zaželela na čelo zunanjega ministrstva, drugemu možu SD **Matjažu Hanu** pa je bil najljubši gospodarski resor. V obeh primerih so bile pred interes stranke postavljene osebne ambicije takratne predsednice stranke in nekdanje evropske poslanke ter vplivnega vodje poslanske skupine z nekaj podjetniškimi izkušnjami.

Tudi takratni podpredsednici SD **Dominiki Švarc Pipan** je bil resor pravosodja pisan na kožo. Za povrh je stranka za ministra, pristojnega za razvoj, strateške projekte in kohezijo, postavila **Aleksandra Jevška** in s tem zavzela še resor, kompatibilen gospodarskemu. Sta se aferi Litijska in Spirit zakuhal v Svobodi kot del njenega "rezanja koalicijskih partnerjev kot salame" ali pa jima je botrovala kar stranka sama?

Golob naj bi po prepričanju nekaterih opazovalcev politike z napovedjo referendumu o članstvu v Natu preprosto izlil svojo užaljenost, po mnenju drugih pa hazardiral, češ da z njim glede na izide merjenj javnega mnenja ne tvega in bi si po zgledu britanskega premierja Caramona preračunljivo okrepil položaj. Videti je vendarle, da je bila njegova

terapija s šokom (ker je pred tem naredil odločno premalo) namenjena temu, da se že razpisani referendum prekliče.

To se da razbrati tudi iz zapisa njegovega državnega sekretarja za mednarodne zadeve v Delu. **Vojko Volk** ve, da bi Slovenija z referen-

**Kdo pa si je predstavljal,
da si lahko koalicijske
stranke nagajajo z
referendumi, kar lahko s
pridom izrabi opozicija.**

dumom postala glavna tarča dezinformacijskih kampanj, vodenih iz tujine in s pomočjo domačih akterjev. Če bi s tem nadaljevali, bi Slovenija glede hibridnega vojskovanja po besedah obramboslovca dr. **Iztoka Prezlja** postala najšibkejši člen Zahoda.

Škiljenje k Levici

Bilo je res nenavadno, da napoved povečanja izdatkov za obrambo dvigne toliko prahu, saj so že bili vrhovi Nata, na katerih se je k čemu zavezovalo, a so bile to le politične zaveze. Tako so vsi to tudi razumeli in se s tem potihoma strinjali, četudi so predsedniki republike za sposobnost delovanja Slovenske vojske v vojnih

FOTO: ŽIGA ŽIVULOVIC JR./BOBO

Predsednik vlade Robert Golob je teden dni po izglasovanem referendumu o obrambnih izdatkih sklical državni politični vrh. Janez Janša tokrat ni imel časa.

FOTO: FB

Predsednik SDS Janez Janša ne kolesari, raje pleza. Če se je vladni trojček zaplezal, naj se rešuje sam, je prepričan.

FOTO: ROBERT BALEN

Matjaž Han in Tanja Fajon sta si izbrala ministrstvi po svojih osebnih preferencah.

razmerah dajali slabe oziroma zelo slabe ocene. Saj nas varuje Nato, so si mislili in denar raje namenili za socialo, kar je bilo učinkovitejše za pridobivanje volilnih glasov. Z nekaj kreativnega knjigovodstva bi bilo mogoče poleg tega že vsa ta leta malce dvigniti nizki delež BDP za obrambo.

Zgodil se je ruski napad na Ukrajino, tu je zdaj Trump 2.0 in pospešen dvig stroškov za obrambo - tudi zaradi našega predzadnjega mesta v deležu BDP med članicami Nata. A vendar, vse je še daleč od vojne ekonomije, kot si jo predstavljajo na radikalni levisi.

Koalicijska dinamika je zaradi Levice v vladi v tem mandatu drugačna, SD še bolj škili in se ravna po njej. Za ilustracijo naj omenimo najnovejši primer zakona o konoplji za osebno rabo: če bi Svoboda in Levica dovolili

gojenje štirih rastlinic konoplje, bi jih SD dopustila nekaj več in tudi zato njeni poslanci niso pridali glasov k temu poslanskemu zakonu, ki uteleša voljo ljudstva na referendumu.

Vladna združba je bila preveč ranljiva, da bi SDS in NSi tega ne izrabili, četudi bi z referendumom močno polarizirali slovensko javnost. Pravzaprav jima polarizacija ustreza, ali je to državotvorno, pa je drugo vprašanje. Ljudi bi se po besedah nekdanjega veleposlanika v ZDA in stalnega predstavnika pri Natu **Boža Cerarja** z referendumom o Natu lahko polastila negotovost in nekaterih ogorčenost nad sodržavljanji, ki so jih pahnili vanjo - še posebej če bi se poslabšal gospodarski položaj. "Ne smemo izključiti izbruhov nasilja in močne destabilizacije države."

SLS: izrabljanje varnosti za nabiranje političnih točk

Medtem ko so tudi v Gibanju Svoboda nekateri govorili vsak po svoje (predsednica državnega zbora **Urška Klakočar Zupancič**, denimo, se je na nacionalnem radiu v daljšem pogovoru zavzela za referendum o povečanih obrambnih stroških, ko pa je bil ta izglasovan, ga je označila za igrakanje), je predsednik SDS **Janez Janša** še zategnil vajeti znotrajstrankarske discipline. Nihče razen njega se o tem ne izreka in tudi sam ne

stopi pred kamere medijev, ki niso pod njegovim nadzorom. Pravzaprav se ne izreka, temveč piše.

Tako je na svojem najljubšem družbenem omrežju denimo zabeležil, da ima vladna koalicija več kot 50 glasov, referendum lahko razpiše sama in sama ga lahko prekliče. Njegove besede ne držijo povsem: referendum je bil razpisan na predlog Levice, vendar s ključno podporo njegovih poslancev. Referendum bi zlahka preprečil že z neudeležbo pri glasovanju. Drži pa seveda, da referendum vladna koalicija lahko sama prekliče - če je res sama in se 24 poslancev SDS v to (več) ne vmešava.

Drugače, precej drugače, se je odzval predsednik Demokratov **Anže Logar**, ki so ga doslej mediji uvrščali k SDS; denimo glede Gaze ali podpore referendumu o dodatkih k pokojninam vrhunskih umetnikov, ko naj bi se "povsem razkrinkal" kot Janšev satelit, če ne uporabimo kakšnega gršega izraza. Logar je na tej točki vzpostavil zanj prepotrebno razliko v odnosu do njegove prejšnje stranke, saj je del desnosredinskega volilnega telesa, ki se zaveda pasti igrakanja s članstvom v EU in Natu, s kar nekaj začudenja in tudi zasrkbljenosti opazoval akrobacije SDS in NSi na strani Levice.

Podobno drugačno stališče so zavzeli tudi v SLS. Dan po izglasovanju posvetovalnega referenduma in napovedi Gibanja Svoboda o referendumu o članstvu v Natu so v SLS, ki jo vodi **Tina Bregant**, zapisali: "V času, ko se svet sooča z najresnejšo varnostno krizo po hladni vojni in mednarodne velesile vse glasneje rožljajo z orožjem, mora slovenska politika delovati preudarno in državotvorno ter modro tehtati odločitve. Namesto tega pa nekateri politični akterji izra-

Koalicijska dinamika je zaradi Levice v vladi v tem mandatu drugačna, SD še bolj škili in se ravna po njej.

bljajo občutljiva varnostna vprašanja za nabiranje političnih točk. To je neodgovorno in nevarno.”

Binarna logika

Anže Logar je pograbil priložnost za razkazovanje sodelovalne državotvorne države, s katero je tudi lansiral samostojno pot v politiko. Podpora njegovemu političnemu projektu po javnomnenjskih poizvedovanjih močno niha - odvisna je tudi od tega, kako je vprašanje zastavljeno in ali se med politično konkurenco upošteva stranka **Vladimirja Prebiliča**, čeprav bo ustanovljena šele 18. oktobra. Tako kot Logar tudi Prebilič prisega na sodelovalnost. Predsednik Demokratov ima ustanovljenih 40 občinskih in mestnih odborov, sam pa v enem zadnjih zapisov na FB - ob priložnosti, ko mu je Ninamedia namerila kar 12 odstotkov - priznava, da je bilo vmes težko. “Stvari se niso sestavljale, pa dvakrat ukraden FB profil, nizki odstotki v anketah. A smo verjeli naprej.”

Pred dobrim mesecem se je veliko špekuliralo o “tretjem bloku” strank kot alternativni binarni logiki spopada med Robertom Golobom in Janezom Janšo. V njem naj bi se tako ali drugače našle NSi, SD, Demokrati in prihodnja Prebiličeva stranka. Ni tvegano napovedati, da bo vsak voditelj manjših strank primoran igrati na karto alternative duopolu med SDS in Svobodo, vendar se bo moral - vsakomur od voditeljev gre najprej za obstoj oziroma preboj stranke v parlament - tudi jasno nazorsko-ideološko pozicionirati. To ne govori v prid poskusu trdnjega koaliranja pred volitvami, za kar se je zavzemal predsednik NSi **Matej Tonin**.

Tretji blok

Toninov premislek je izhajal iz dejstva, da levica na volitvah navadno pritegne več kot desnica - 55 odstotkov volivcev. Za postavitev vlade torej potrebujejo nekoga z leve ali nizko udeležbo na volitvah, ko se levim volivcem volitve, kot je dejal, priskutijo. Ker Janez Janša deluje na volivce odbojno, je skrajni čas, da do večine pridejo s politično inovacijo. Tik preden je na svetu stranke odstopil od kandidature za predsednika, je javno predlagal, naj Janša po volitvah nekoga iz SDS določi za premierskega kandidata. S tem bi se politični prostor odprl, katera od strank z drugega pola bi si lažje privoščila sodelovati v njihovi koaliciji. Tonin je priznal, da njegove zamisli oziroma poskusi predvolilne povezave t. i. tretjega bloka pri drugih zaradi prestiža niso naleteli na navdušenje, zato bi bilo dobro, da pobudo prevzame intelektualno jedro ljudi, ki pišejo in razmišljajo o politiki.

Njegove zamisli so na svetu stranke doživele nezaupnico, če velja, kar je dejal po seji, da je razprava na njej pokazala, da je NSi pripravljena v vladi sodelovati z vsemi akterji, s katerimi lahko uresniči svoj program, torej tudi z Janšo, on pa “mora po takšni razpravi kot vsak razumen politik potegniti določene konsekvence”.

Z odstopom od kandidature za predsednika stranke (zavrača špekulacije, da je to storil zaradi kazenskih ovadb) so pri kraju ambicije stranke, da organizira tretji blok kot inovacijo, s katero bi se desna sredina zavihtela na oblast, forsiranje ideje o širši koaliciji nove generacije zmernejših pogledov in sodob-

Vladna združba je bila preveč ranljiva, da bi SDS in NSi tega ne izrabili, četudi bi z referendumom močno polarizirali slovensko javnost. Pravzaprav jima polarizacija ustreza, ali je to državotvorno, pa je drugo vprašanje.

nejših metod političnega delovanja. Govor o politični širini in tretjem stebru je tako prevzel Anže Logar, medtem ko NSi prek Inštituta dr. Janeza Evangelista Kreka pred kongresom 13. septembra še enkrat preverja svojo temeljno politično držo.

Koalicija pred počitnicami vnovič vlaga zakon, s katerim bi uvedli preferenčni glas na volitvah (in s tem ukinili volilne okraje), ker hiti z uresničevanjem referendumске volje več kot 70 odstotkov volivcev. NSi je enkrat že podprla poskus uvedbe preferenčnega glasu, čemur je SDS odločno nasprotovala, a tega tokrat, kot kaže, ne misli storiti. Besede

Poleg protesta krajanov je tudi odločen nastop vladnega predsednika Roberta Goloba prispeval k temu, da je Petrol odprl zaprte črpalke.

Mateja Tonina pred dobrim mesecem in pol, da bodo njihovi glasovi tudi tokrat zagotovljeni, ne veljajo več.

Zadolževanje

Burno dogajanje v politiki zakriva še eno državotvorno vprašanje: stabilnost javnih financ zaradi ustavljene rasti prilivov in morebitne nevarnosti soočenja s padcem BDP, zaradi česar bi se bilo treba odločiti o rezih v proračunu. Odhodki države so bili v prvi polovici leta za 11,3 odstotka višji kot v istem obdobju lani. Vemo, od januarja so višje plače v javnem sektorju, oktobra pride na vrsto nova plačna uskladitev. Vlada se je vnovič

znašla v zadregi pri načrtovanju investicij. Kar 1,52 milijarde je bilo v proračunu predvidenih investicijskih odhodkov, v prvem polletju pa jih je bilo le za 522 milijonov. Manj je naložb v cestno in železniško infrastrukturo, kar ima večji multiplikativni učinek kot pa investicije za obrambo.

Fiskalni svet v julijski mesečni informaciji ni okolišil. Vladi pri pripravi proračuna svetuje, naj bo pozorna na dolgoročna tveganja za javne finance in jih ne povečuje. "Sprejetje pokojninske reforme bi ta tveganja pomembno zmanjšalo. Ob tem bi se morali odločevalci vzdržati sprejemanja ukrepov, ki so vsečni v predvolilnem obdobju, a imajo srednjeročno negativne javnofinančne posledice. Ključno dodatno tveganje pa predstavlja predvideno povečanje obrambnih izdatkov. Zato je nujno jasno opredeliti namen in obseg s tem povezane dodatne porabe ter določiti ukrepe, ki bodo preprečili poslabšanje javnofinančne vzdržnosti."

Vladni trojček mora do konca poletja sestaviti proračun za prihodnji dve leti in ga novembra sprejeti v državnem zboru. Brez medsebojnega zaupanja bo to delo še težje. Davčnega primeža zaradi povečevanja deleža BDP za obrambo vlada ne bo zategnila, zagotavlja finančni minister **Klemen Boštjančič**. Slovenija bo torej povečala zadolževanje, kar nam omogoča dobra novica, da je Slovenija postala država z najvišjo bonitetno oceno v skupini držav srednje in vzhodne Evrope. A to je lepša plat zgodbe, druga prinaša tveganje: razmere na finančnih trgih se lahko hitro poslabšajo. •

FOTO: FB

Demokrati Anžeta Logarja so ustanovili strateški svet, ki pred volitvami piše program stranke z naborom "ready-to-go" ukrepov.

FOTO: JURE KLOBČAR

Ministrice za kulturo in koordinatrico Levice Asta Vrečko je koalicija enotno ubranila.

25. 07. 2025

Gorenjski glas

Stran/Termin: 6

Naslov: Denar namenili tudi za gradnjo v Tržiču in Kranju

Naklada: 19.000,00

Avtor: Nika Toporiš

Površina/Trajanje: 340,02

Rubrika/Oddaja: GORENJSKA

Žanr: POROČILO

Gesla: STANOVANJSKI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE, NAJEMNA STANOVANJA,

Denar namenili tudi za gradnjo v Tržiču in Kranju

Stanovanjski sklad Republike Slovenije bo sredstva iz nedavne dokapitalizacije namenil za gradnjo novih javnih najemnih in oskrbovanih stanovanj. Med sedmimi prednostnimi projekti sta tudi soseska v Kranju in stanovanja v Tržiču.

NIKA TOPORIŠ

Tržič, Kranj – Stanovanjski sklad Republike Slovenije bo 100 milijonov evrov iz nedavne državne dokapitalizacije namenil za gradnjo javnih najemnih in oskrbovanih stanovanj. Med sedmimi prednostnimi projekti, ki jih bo sklad izvajal z lastnimi sredstvi, sta tudi lokaciji v Kranju in Tržiču, kjer je predvidena gradnja skupno 86 stanovanj.

V Kranju bo sredstva prejela druga faza projekta Ob Savi, ki predvideva 80 stanovanj. Naselje bo zasnovano kot soseska nizkih blokov z večstanovanjskimi objekti nepravilnih tlorisnih oblik. V prvi fazi je predvidena gradnja sedmih stavb, umeščenih tako, da se prostori med objekti odpirajo proti reki in hkrati omogočajo ustrezno osončenje stanovanj. Druga faza predvideva gradnjo treh dodatnih objektov, ki bodo zaradi prostorskih danosti postavljeni linijsko ob Savski cesti. Po podatkih sklada projekt še ni v gradnji, trenutno poteka priprava projektne dokumentacije ter pridobivanje gradbenega dovoljenja v integralnem postopku. V Tržiču pa je načrtovana gradnja šestih javnih najemnih stanovanj v soseski Mlaka.

Lokaciji v Kranju in Tržiču sta vključeni med prednostne projekte Stanovanjskega sklada RS, financirane z nedavno dokapitalizacijo. Fotografija je simbolična. / Foto: Tina Dokl

Sklad bo s pravkar prejetimi sredstvi financiral sedem projektov lastne gradnje, s katerimi želi do leta

v Ljubljani, Mariboru, Celju, Novem mestu in Lendavi. Vsa stanovanja bodo namenjena neprofitnemu na-

Po podatkih Stanovanjskega sklada za kranjsko sosesko Ob Savi trenutno poteka priprava projektne dokumentacije ter pridobivanje gradbenega dovoljenja v integralnem postopku. V Tržiču pa je načrtovana gradnja šestih javnih najemnih stanovanj v soseski Mlaka.

2028 zagotoviti skupno 681 stanovanj po vsej državi. Poleg gradnje v Kranju in Tržiču so v načrtu še projekti

jemu ali kot oskrbovana stanovanja za starejše. Po besedah predsednika uprave Stanovanjskega sklada RS

mag. Črtomirja Remca bo sklad celoten znesek dokapitalizacije uporabil izključno za gradnjo javnih najemnih stanovanj. Poleg lastnih projektov bo mogoče sredstva nameniti tudi občinam, ki bodo stanovanjsko gradnjo izvajale prek programa sofinanciranja. V skladu poudarjajo, da gre za nadaljevanje doslej največjega investicijskega cikla. Že marca so napovedali gradnjo 1934 javnih najemnih stanovanj v okviru 17 projektov s skupno investicijsko vrednostjo okoli 400 milijonov evrov.